

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחזין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו'

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

בְּאֵהְבָה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' ויו ה' ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה' ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	יוד הא ואו הא מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' ויו ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◊)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◊ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף הִי וו
אֶלֶף הֵה וו
אֶלֶף הֵא וו
אֶלֶף הֵה וַאֵו

חסדים

אֶלֶף הִי וו הִי
אֶלֶף הֵה וו הֵה
אֶלֶף הֵא וו הֵא
אֶלֶף הֵה וַאֵו הֵה

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד הֵה וו הֵה

יוד, יוד הֵה, יוד הֵה וו, יוד הֵה וו הֵה
יוד, יוד הֵה, יוד הֵה וַאֵו, יוד הֵה וַאֵו הֵה

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף הִי יוד
אֶלֶף הִי יוד
אֶלֶף הֵא יוד
אֶלֶף הֵה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֶלֶף

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד הִי וִיו
יוד הִי וַאֵו
יוד הֵא וַאֵו
יוד הֵה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף לַמִּד
אֶלֶף, אֶלֶף לַמִּד
אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי וִין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵה, אֵלֵהִי, אֵלֵהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכללותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **נ**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהיהם

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא
 וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
 ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות **יוד הי ואו הי**
 מספר **יוד הי ואו הי**

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א,
 ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
 ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

**אהיה
 יהוה**

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

יהוה

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יהוה

**אהיה
 יהוה**

יהוה

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

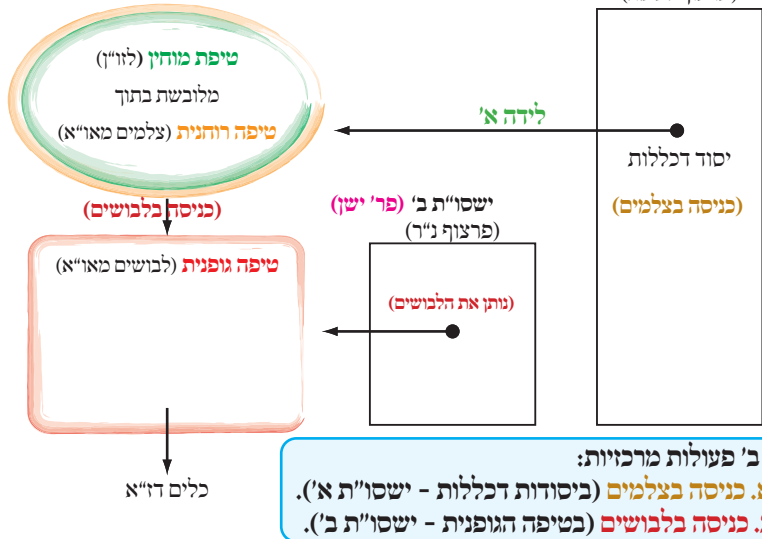
יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

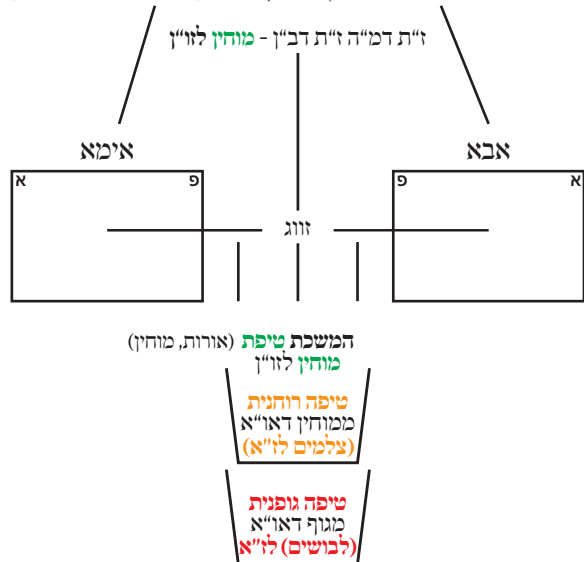
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.
ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

ב
פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

א
כחב"ד דכנינה דמ"ה, וח"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

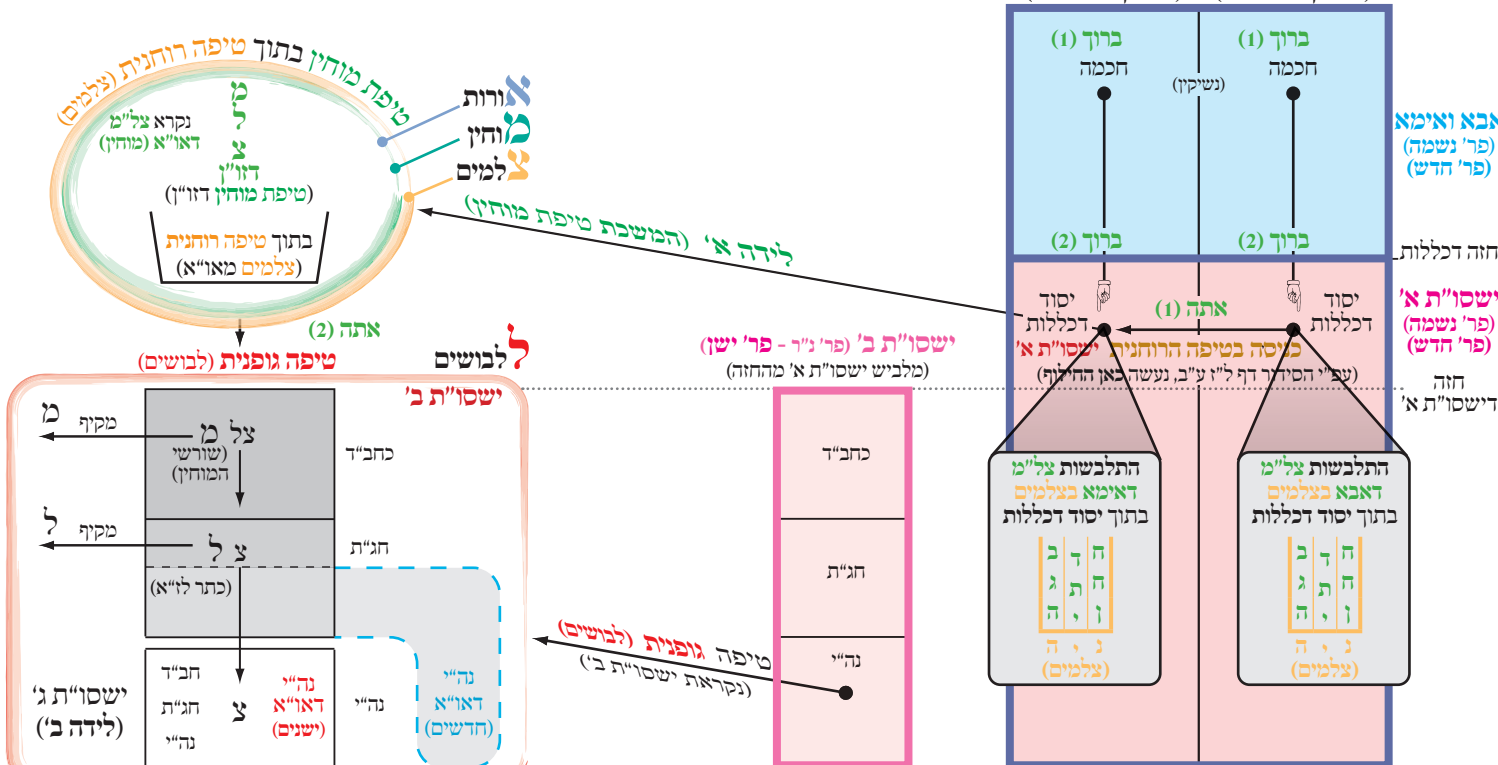
המשכת טיפה מוחין (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

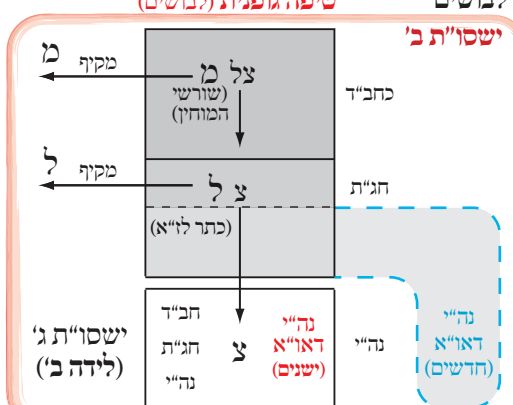
טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

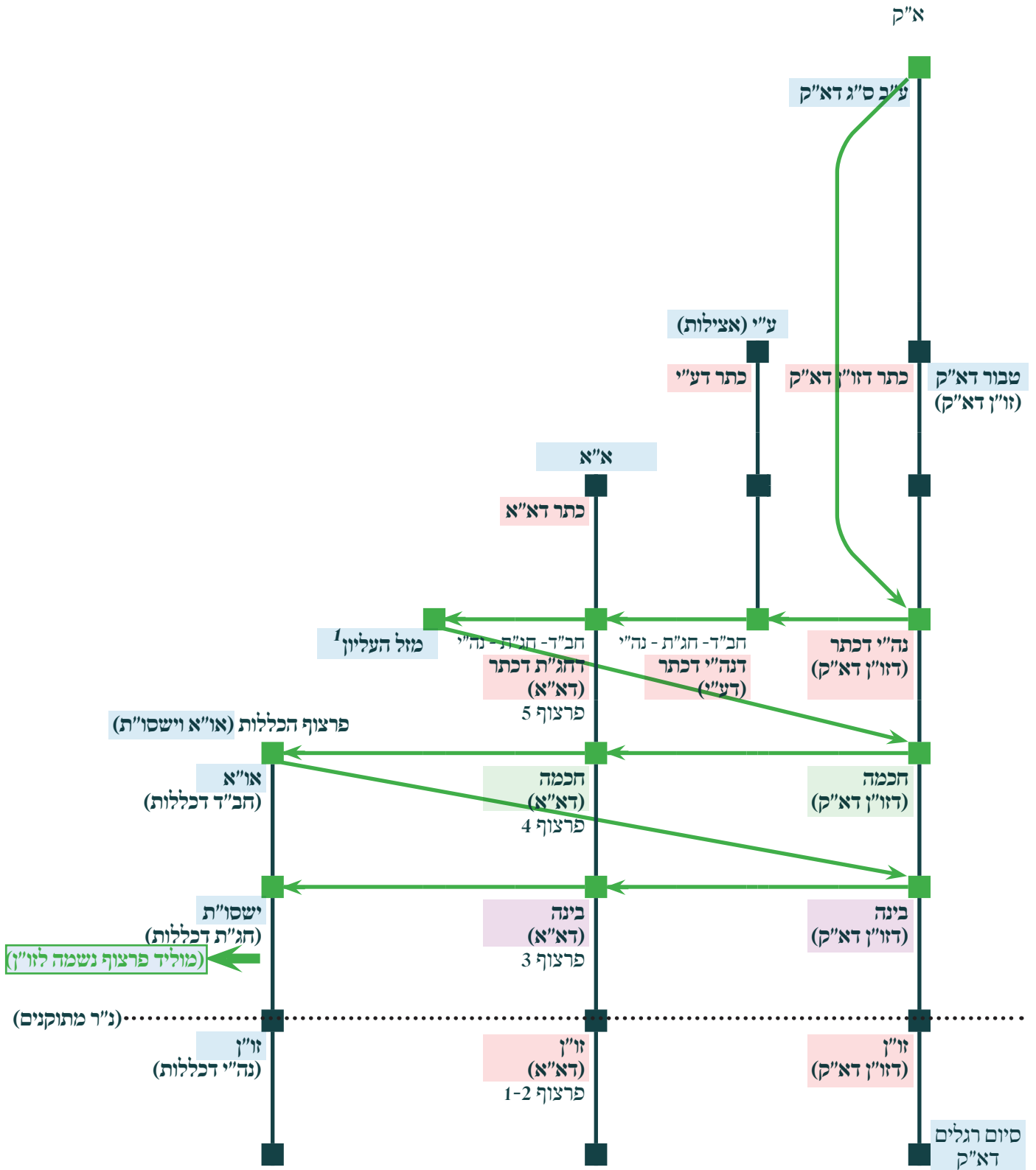
* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים
נה"י מתנתקים מכחב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנים בז"א.
כניסת מוחין בז"א (פנימי)
חב"ד
חג"ת
נה"י
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

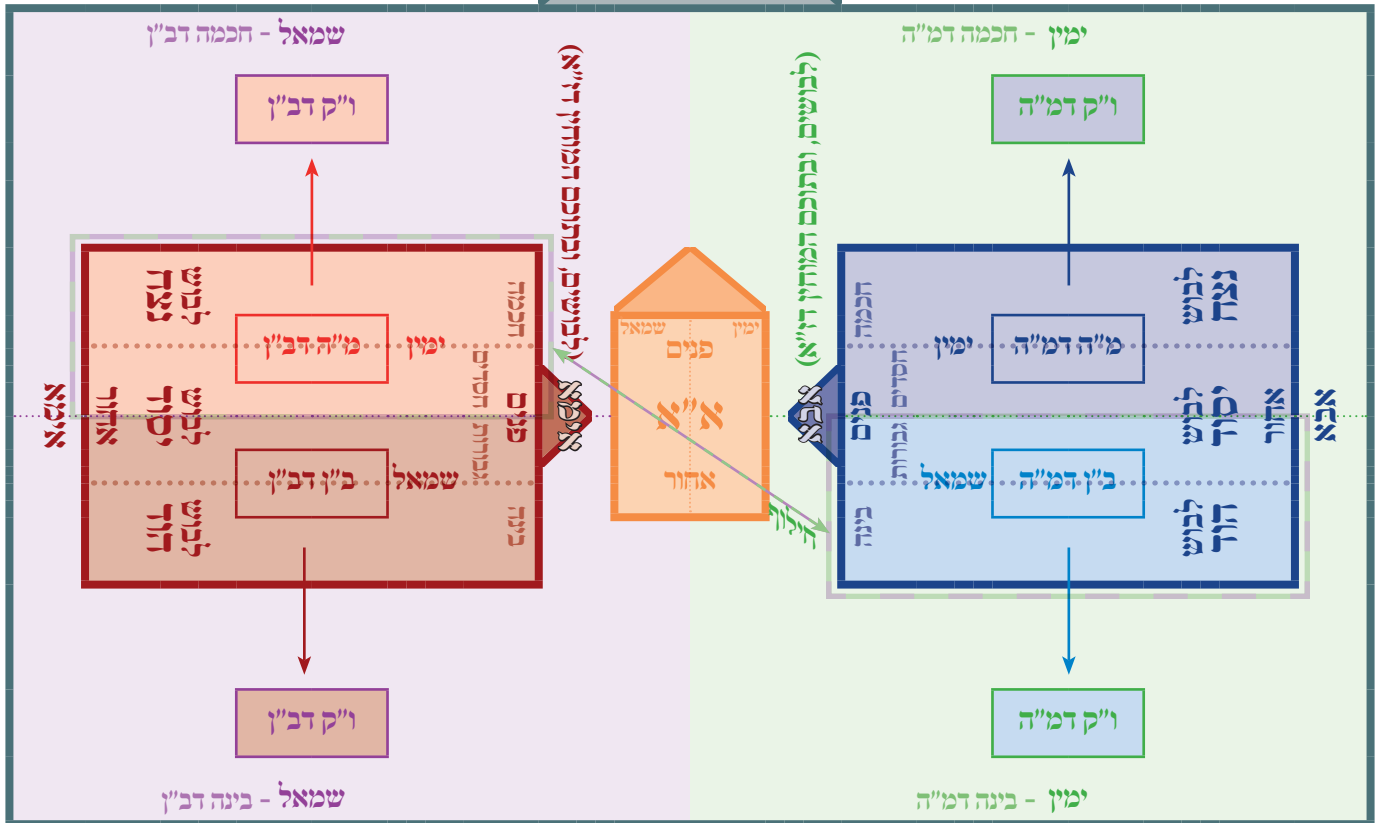
1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

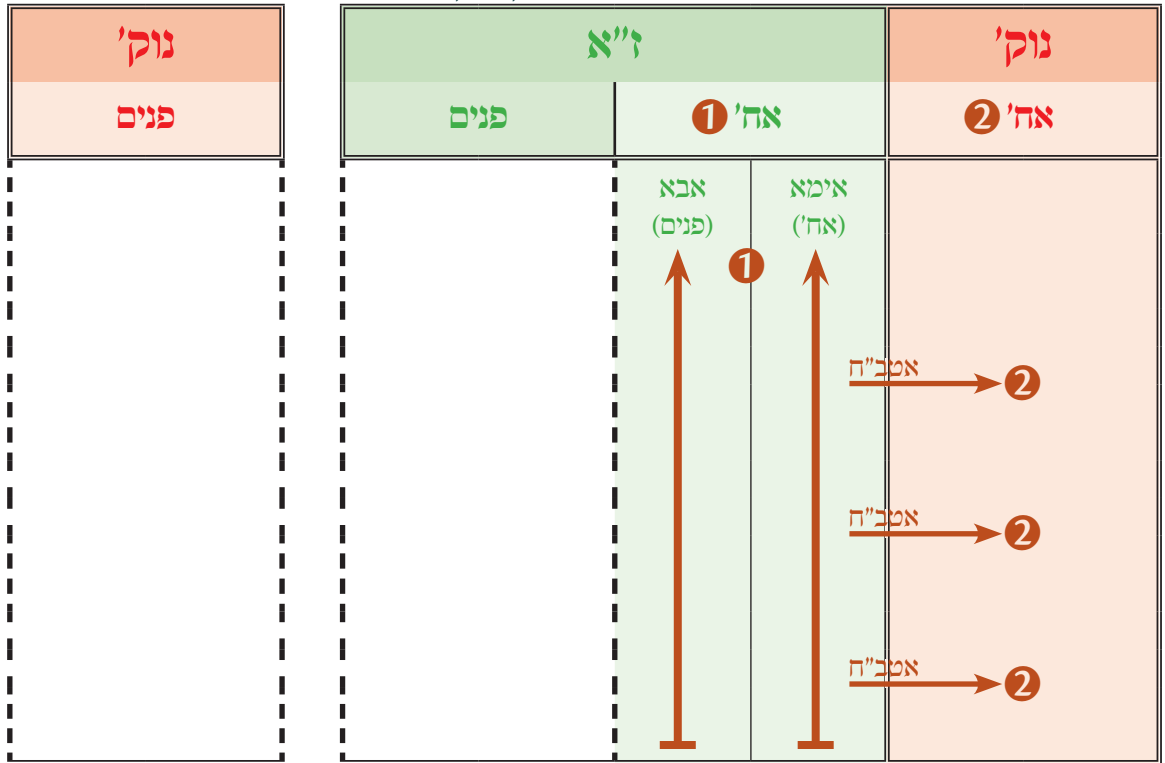
נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

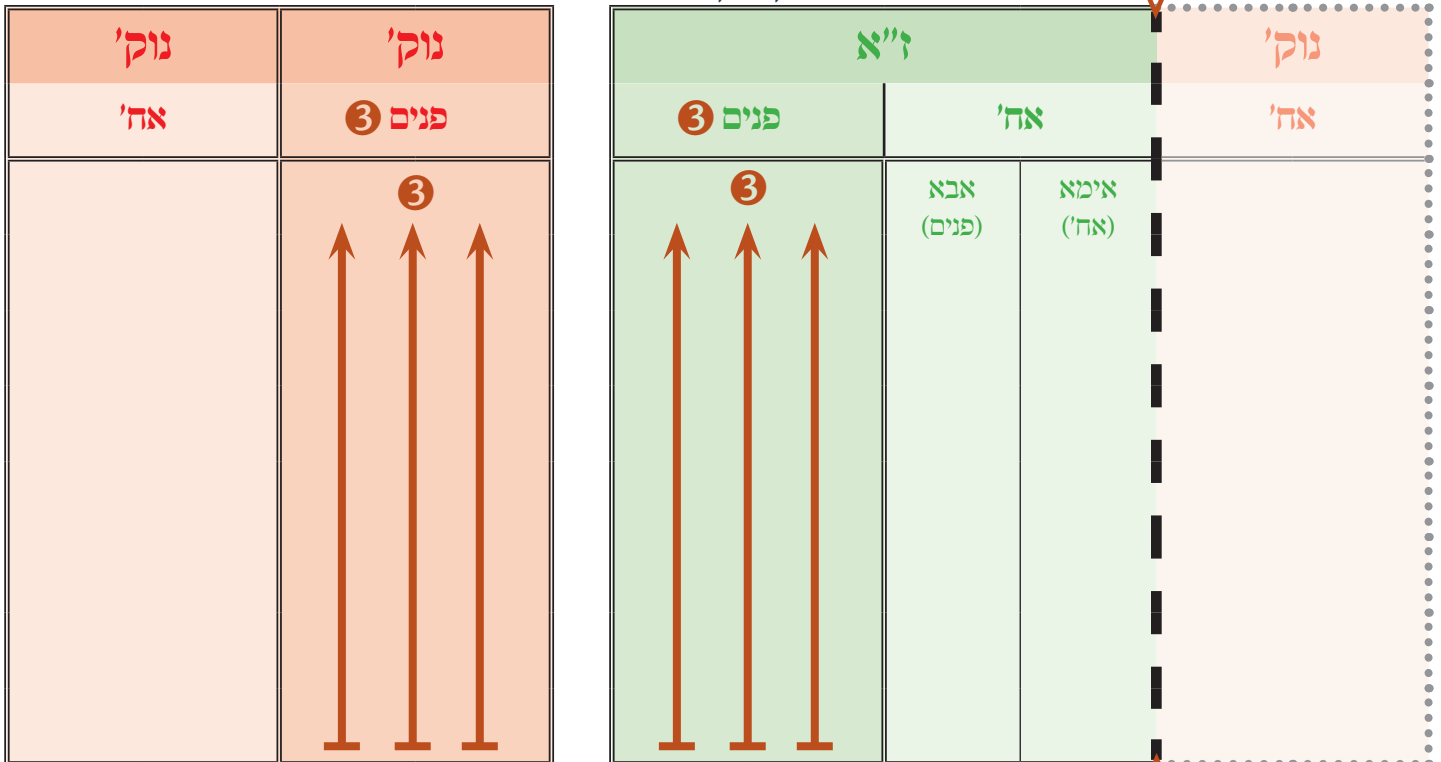
סדר עמידת זו"ן אה' ופנים

סדר בנין זו"ן אהור באהור

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמ"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ו ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שע"ר ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציודוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה
 צביריך הדשה הם מתחילין להחפשט כטיפח
 שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ'
 בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר
 דיש חלבים בנדחים צביריך הדשה ואינם נדחים
 יותר למטה מהגרון עכתי"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שבי מתחילים
 להחפשט כטיפח שלהם שכונת
 התפשטות הטפח לצד חבל לא נדחו כולם
 לגמרי אלא התפשטות הטפח, ואפשר שביא
 טיפת החו"ג שחס שכדחייב הוא מתחיל לעילא
 ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שחס
 יצטמידה צחיבה האל נדחו בג"ר דקטנות
 שהם טיקר המוחין כנ"ו וראיה לזה כי צביריך
 הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיבה האל
 מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש כרש"ש צנבר
 שלום (דמ"ה ע"ג אות מ"ה) וז"ל חלבים
 דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דלל
 דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים
 מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראייה זו שצטיקר
 חילוק זה דכרש"ש שהוא צמז"ש (ש"ה ח"ב
 סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים
 וכס מתפשטים צנוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים
 צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרולים לדחות מרישא
 לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש
 צביריך הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר
 גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות
 הטיפח בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיבה
 האל ולעניין ככונה ודאי שהוא צסחם ע"ד מ"ש
 צסידור וכו' הוא כיודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :
קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאהצב
 וכעד"ו עושין ז"ן ומצבירים
 מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלים אותם לז"ן
 לחכמה דאו"ה וכן מזה לזה עד רוס כמעלות
 ע"כ ל"ל דצא"ה ויסו"ת לא היתה צחס
 הצביריך ורק צאחוריים שלהם כיה ציטול
 שירדו לסוף הא"י אי"כ איך כי מצבירים מצירורי
 הפנים דיסו"ת שגראח שיש צירורים דפנים
 דיסו"ת צצריאח כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ה ע"ב)
 וכוצא לעיל צשאלה ל"ה שאפילו
 שצאו"ה ויסו"ת לא היה צביריך ולא ירדו

מחס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ
 כשיוכים לאו"ה ויסו"ת אי"כ כחלקים כשיוכים
 לבס כלולים מאחי ופנים ע"ד צירורי ז"ן וצק"ש
 כעלינו חלקו צירורים כשיוכים לאחי דאו"ה
 ויסו"ת ועתה צחיבה צאהצב מעלים חלקו
 צירורים כשיוכים לפנים דאו"ה כדק ז"ן
 וצזה הכל שוין שגם מצבירים חלקים כשיוכים
 לבס וכיע"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה

ידע שכל צחיקון דיעקב
 ורחל צצרכת חצות עד
 צאהצב הוא צחינת כאחי אי"כ צחיקון כפנים
 צחיבה צאהצב כחוב סדר הנסירה לרחל ולאח
 וצמ"ק עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת
 כפנים דרחל ונגדנה צכל אורך ז"א וז"ל
 אימתי נעשה נסירה ליעקב, גם אימתי ממשיכין
 לו מוחין דפנים, ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו
 עד צאהצב כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ז ע"ד)
 וע"ן צע"ה שער י"ד פ"ז ושער
 י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום
 שאלה ק' (ד"ז כ"ב) וע"ן לעיל צשאלה ל"ז
 וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאהצב נחקרה רחל
 דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוקה חצ"ה
 עם ז"א ונחקן ג"כ אחי דעטרת יסוד דו"ק
 דמ"ה הנקרא צסח יעקב ונחקן ע"כ יעקב
 העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד
 רוחב הכה"י שהוא מצחינת אחי דאצא ושני
 הצחינות דיעקב נכללים צחיקון יחד עד
 צאהצב וצחיבה צאהצב נגסרה רחל שצאחי
 ולקחה לד בצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים
 מלכות שצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה אחי
 דרחל ככל אורך ז"א ואח"כ חזרת נקודת כאחי
 לעמוד אחורי נקודת הפנים וצמ"ק עוזר נחקרה
 נקודת הפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת
 כאחי ונכלל עמה חיקון כפנים דיעקב כי
 כמוחין דפנים כלולים האו"ה חלק דאצא מחקן
 פנים דיעקב והלק דאימא מחקן פנים דרחל חבל
 הנחנו מצבירים רחל שהיא שורש מלכות דל"ה
 וכיא רחל אמנו ונמילא נחקן וכמ"ש צפחה
 עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא כאמת שיואל
 יעקב מצחינת המוחין דפנים ומחזוג עם נקודת
 כפנים דרחל ונעשה כע"ן ממילא יעו"ש :

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת בראי דז"ה ודבוקה עמו
 אביה מטעם שלא יינקו יחס החילוי ואחר
 שנצנית צו"ה ננסר כל האהי שהם לאכ ורחל
 שחלי עליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צב נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צמוד תשיי ונקשרת
 בצדו כשמאלי אבל אין צב דבוק ולא שייך
 צב נסירה אלה נצנית ונגדלת במלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון בהכנת השמים ע"ה
 שער ל"ד פ"ב וביע"ה מהמגיב נר"ו :

כלי בעלאת מ"ן ואף שצתיבה באהבה אף
 כתוב בסידור רק לבעלות מ"ן מכול אכצב
 דהיק"ק מרפי"ח דפנים דנינה דז"ן עד כז"ן
 ולבעלותם עם פרלוף האהי דחכמה דכתר
 דז"ה ולבוליאם מחוכו מ"מ מוכרה כדנר ליאמר
 ואף שאין אנו מכונים צו"ה וי"ל כיון שבעיקר
 הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר בערשים
 טכדיק נמלא שצריך לעלות למ"ן די ללמים
 דחז"צ חז"ג דכתר דאהי דיש"ם הנקרא ללם
 דפנים דאהי :

ורחקירה ב' אם נכנסין בנוקי במלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכתר שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאהי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנוד החזק דז"ה חכ מוכרה להיות רק
 בהכמה דכתר יען שצכריעה אי נמשך ויק דאהי
 דאהי ודאהי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דנינה דכתר ולבעלותה עד היסוד דז"ה
 כנ"ז וכיוולא צב כתוב צמודים ובכסוב שמך
 בנוקי דחז"ג דכתר יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 במלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים לבעלותם עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 בהכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאהי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכתר דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דק"ה שאלה במלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניין הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב בהכנת השמים זיע"ה

צ"ח

ק"ה שאלה כתוב בסידור צתיבת אחד

להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחז"צ חז"ג דכתר דחז"צ דנכ"י
 דנינה דז"ה ובטמיהדה עד צאכצב נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צאכצב שמסתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונק נכנס בנוקי לצורך הכנייה
 וללם דיש"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללם דיש"ם למ"ן לצורך הפניה עולה
 ללם דחז"צ חז"ג דכתר דיש"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחז"צ חז"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למ"ן אלא לל"ם דחכמה דכתר
 דיש"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם ללם
 דיש"ם שהוא פנים דאהי שעלה למ"ן אם
 נכנסין כולם בנוקי במלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין בכריעות
 וזקיפות דכללות הטמיהדה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללם דחכמה דכתר הוא הנכנס במלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דאהי דחז"צ חז"ג
 דכתר ועולים כולם צמוד מ"ן להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנה מאחורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוקי
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שטי"ז
 יפסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוקי כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוקי ע"י אחי
 הפני דאימא ופנה גפנית נקודת הפנים דנוקי
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין פנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למין מלבד אר"פ בפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ז שאינו נכנס דנוקי במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ בפנים מלובשים בשם
 בובבו לאר"פ בפנים דנוקי ע"כ דיון שם
 רק מוחין פנים דאימא לכן מתלכשים בלבושים
 שמלך אימא כשייכים לנוקי שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר המוחין
 בפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשעלה למין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליהם וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם בפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוקי אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ בפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגבה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם בפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א ואח"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גרלח דאין מזה ראיב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שנסתרה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארתם כצחיותה בלחי
 ודכותה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוטה בפע"ה פכ"ה מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוחי בפני לנוקי
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגבוי שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בנז"א מהמניב גר"ו:
קהל) שאלה כתוב צשכ"ו [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי צחיותה אב"א
 גריבה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שחשך תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה צחיותה בלחי לשהיב עתה
 צחינת נקודה קטנה בלבד צחיותה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאך ילוויר הנקודה בלחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגבה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב במ"ש צספר הכונות שקודם שהחזיר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף בפנים שלב
 שפדיון הוא צח"י נקודה ונריך צניו, אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נכנס
 מאחורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 בפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ו תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו צנקודת הפנים אבל
 נקוי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואיב מתמטי
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני וביע"א:
קול) שאלה מ"ש צסידור צחינת באהבה
 כשנמשך מוחין בפנים מתלכשים
 צנכ"י דיפס"ות ככי שם ללם דמוחין בפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דיפס"ות
 ככי כבר נתלכשו צם המוחין צק"ש ונכנס
 צז"א כו"ק דגדלוה דאימא, וג"ר דאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ ארך עתה
 נכנסין המוחין בפנים צנכ"י דיפס"ות ואף
 שצכוכה היא דצק"ש הוא צנכ"י דאחי ועתה
 צחיצי צאכבה הוא צנכ"י בפנים מ"מ יצאר לנו
 רצונו ארך פרטי וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דיפס"ות חס צחינכ
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזרין הוא רק מנכ"י דיפס"ות ככי הא כילד ?
 צנכ"י

קתינאה שורש הדיקנא יע"ש יפה טעה דליה טע"ב ועיין
יע"ש צקונטריסי ט"ש ח"ב צבטי"ט פ"ו אות ו' :

ובמו

כן ל"ל מ"ש עוד צקדור ונטס ל"ז חולין ומטס
להמשיך ללס המוחין הכי לפרכוף חכמה דבי
דז"ר דליק שצחך פרי חכמה דבינה דלי"א ע"כ אחר שכבר
נמשך לחגיה דכח דבינה דלי"א ומטס גם כן לדיקנא איך
יליי"ר להיות אחר שכבר ילא הגוי ונצפטי"ס ולחון לדיקנא
להיות חזר ונמשך הטיפה לחכמה דז"ר דליק וכו' והח"כ
לבינה דז"ר דליק [עיין צ"ק אהבת השם דמו] ודע דצ"ח ע"י
אעפ"י שלא חכר כאן חכמה דליק צחך חכמה דע"י
ילמד קחים מן המפורש לעיל וזה ועיין צקפר נהר שלום
צהקדומת רחובות הכהן דק"ד [ד"ד] דשם הרחיב הדבור
ועיין צקפר חרי"ה דח"י קע"ב ח"ל ויע"ש וז"ה צפ"י העמידה
וירד"ס המוחין מן הכהן לפרכוף החכמה דבי דז"ר דליק
נכא"ס ד"ט ח"ק"ו לטון ול"ל ג"כ שצחך חכמה דבינה דע"י
שצחך חכמה דבינה דלי"א שצחך חכמה דבינה דלי"א
וישקו"ת שצחך חכמה דבינה דז"ר ששם צ"ח ארי"א ע"י
של טלס וכו' יע"ש ועיין עוד חרי"ה ד"ל רע"ב ודפ"א ע"ב
ד"ה והנה וכו' :

אך

קשה דנהקדומת הקדור נראה דז"ר דליק אינ"ס
טו"ס צהלצטתס חוך עתי"ק יומין צטוב טהרי כה"ב
להמשיך לכה"י דכח דבינה דז"ר דליק ומטס לכה"י דבינה
דע"י ולא נקט לכה"י דכח דבינה דע"י יע"ש ונשועה וזה
דאינ"ס טו"ס צהלצטתס דח"י צטוב ואילו ונטס צהקדומת
רחובות הכהן ח"ל ל"ל נראה דלפירו א"י"א הוא טו"ה
לז"ר דליק ככל צחיותו כח ע"ס כח וכו' וז"ל לנלכות
יע"ש כח"ל ולפירו א"ס נאנור דכאן צמלה צאהבה ע"ס
נפ"ל ול"ל ומטס לכה"י דכח דבינה דע"י וז"ל קשה דהלא
קת"ל דז"ר דלי"א טו"ה לצחית עתי"ק דז"ר דלי"א ונלבי"ט לע"י
ק"ק ומחג"ת טבו ולמטה כנ"י ככל מקו"ס צדצ"י הרב זל"ה"ה
ואי"כ איך כח"ב ש"ס צהקדומת רחובות הכהן דז"ר דליק חוך
ה"ס א"י דל"י טו"ה צטוב הלא אינו טו"ה אלא ע"י ולא א"י"א :

והרואה

יראה דהרבה טעו"ס נאנור צהקדומת זו
של מלת צאהבה צקדר הוטתה הטיפה
א"י דכאן כח"ב דנמשך לכה"י דכח דז"ר דליק ומטס לכה"י
דכח דבינה דע"י וכו' ובקדר ירדת הטיפה של הק"ש
צמלה אחד לא כח"ב כן. ועוד דטיפה המוחין בק"ש כה"ב
ששם טמות עקאי"ב קפ"א קמ"ב וקפ"א הכל כנ"י צמוחין
דל"ית כח"י צשער הכונת דרו"ש ג' דל"ית ודרוש ו' דק"ש
וכאן צעמידה לא חכרו טמות המוחין. טחית דצק"ש כח"ב
לכו"ן הצעורכות ז"ר ומ"ד דארי"א ע"י ע"ב וק"ב וגם ז"ר
דנש"קין דארי"א ולא כן כאן צעמידה ובכונת השופר טה"א
צחית פכ"ס ע"ד צאהבה ש"ס כח"ב לכו"ן וכן צקדור צכונת
ק"ש טעל הויע"ה צמלה צשכמול"ו. ג' שלא חכר ז"ר דארי"א
כאן ע"ד הק"ש להמשיך ע"י דע"ב ע"ס ה"ח לכו"ך הולדת
א"י"א עלמ"ס ומזה נראה דז"ר ז"ר דארי"א להוליד אלא דוקא
צצחית אחור טה"א צק"ש כנודע דכל קדר הוטתה הע"י
צק"ש ועמידה עד מלת צאהבה הכל הוא אח"י ועיין צשער
הכונת דרו"ש צ' דעמידה צמלה צאהבה ואפטר זה נקטק
אחר המרצן טה"א ז"ר טל"ס ועיין צקפר ע"ה דג"ן קע"ב :

ובעיני

הו"ל וז"ה של חולד עיין צע"ה טע"ל פ"י
ופ"א כלל י"ו ובכ"י טע"ר רוח הקדש יחוד י"ט ד"ן ועיין
לעיל צכונת ק"ש צמלה אחד אות כ"ב וש"ס כחצתי הפרש
המשכה הטיפה לכו"ך מוחין איך ה"ח צ"א וע"ב ק"ב דליק
אבל ע"י הולדה ב"ן דארי"א הנמשך צק"ש וב"ן דז"ר הנמשך
צצכנת מ"ס טל"ס ה"ח נוטתה ומקד"ס דדעת דע"י יע"ש
ועיין צקפר נהר טל"ס צהקדומת מ"ה"ה והגדת לנכ"ן דק"ה

יע"ש. [דכ"י] ועיין מ"ש עוד ש"ס צמלה אחד צחות ט"י
עוד טעו"ס קחנו מטס וא"ן צ"ד לצכנס ולצכנס עד
שיערה על"נו רוח ממרו"ס :

(ח) שם

ולז"ו צ' חולין ולהמשיך המוחין לפרי חכמה
דבינה דז"ר דליק שצחך חכמה דבי דלי"א
שצחך בינה דארי"א טה"א ח"ב דפרכוף הכולל דבי דארי"א
וישקו"ת [גם זה לא זכ"ה להבין איך הוא ח"ב הכולל
דבינה דארי"א וישקו"ת] ולאוג"ס ואימ"א מועלה ז"ר ששם
חכמות ומקד"ס לאצ"א ואצ"א ממשך מ"ד ששם צי"ת
וגבורות לאימ"א [ונצולר צכ"י צשער הכ"י דרו"ש ג' דל"ית
ע"ה ש"ך פ"ע ופ"י טכ"ו קפ"ב וש"ס השומ"ט] ולהמשיך חמ"י
הכ"י לבינה דבינה דז"ר דליק] גם כאן קשה איך יל"י"ר
להיות אחר שכבר ילא הטיפה ונצפטי"ס ולחון עד ארי"א
וישקו"ת לחזור ולהמשיך לבינה דבינה דז"ר דליק חיות
פכיו"ן שצחך בינה דבינה דלי"א שצחך בינה דכללות
דארי"א וישקו"ת טה"א חג"ת דפרכוף הכולל דבינה דארי"א
וישקו"ת וה"ס ישקו"ת הראשונים ולז"ו כל הפל"ה הכ"י
ולהמשיך המוחין הכ"י לח"ב דישקו"ת הכ"י וה"ס מ' דל"ס
וש"ס נש"ל שורשו וש"חית המוחין לחג"ת דפ"ר הכ"י וה"א
ל"י דל"ס [ע"ה טכ"ה פ"א ופ"ד טכ"ו קפ"ב] וש"ס נש"ל
שורשו ולא נקטלק"ס חיות וחורות דח"י טחחון דח"ת ונח"ס
ועו"ל צח"י עליו"ן דח"ת דישקו"ת [עיין ע"ה טכ"ה פ"א
וש"ס נש"ל טההלעטי"ט טה"ה ה"ח צחצונת וש"ס כחצ"י
צקונטריסי ט"ש טה"א גם צ"י"ק וש"חיתם נקד"ל"ס אימ"א
יע"ש צאות ג' טכ"ו פ"ב השומ"ט] וש"חית חמ"י להמשיכ"ס
לכה"י דפכ"י הכ"י [כאן י"ט קפ"ר כח"ב וש"חית המוחין
ע"ס הנכונ"י דנפ"ס לכל"ס דהנח"ס דבינה דישקו"ת וה"ס
א' דל"ס וכו' ולע"ד הגירסא הנכונה הוא כו"ו שכתצ"י
כאן דכן ומלח"י צקדורים יכ"ס דל"ס לא כן קשה דל"י
דל"ס אינו צחית נפ"ס אלא רוח כח"י צח"ת ש"ך פ"ו וקכ"ה
פ"א] ועתה להמשיך המוחין דפכ"ס דאחור למקומו ולהמשיך
המוחין דאחור ופכ"ס דפכ"ס ונלוצט"ס צש"ס צוכ"י לאחור
ופכ"ס דפכ"ס דנוקצ"א דז"ל עכ"ל. הנה כל קדר זה של
הח"ב צמות המוחין צישקו"ת ראשונים וש"חיתם וגם מ"ה רו"ש
טל"ס צוקו"ס טעוב"ר"ס כ"ב כחצ"י לעיל צאור"ך צכונת
ק"ש צמלה אחד אות כ"ה יע"ש ע"ה טכ"ו קפ"ב :

מ"ש

ואורות דח"י טחחון דח"ת ונח"ס עו"ל צח"י
העליו"ן דח"ת נח"י צע"ה טכ"ה פ"ב ושער הקדר

דק"ה ע"ד ועיין ע"ה ש"ך פ"ב דש"ס אחר החחון :

(ה) מרד עוזר ומושיע ומגן

ע"ס ט"ו צ"ד ח"ב צ"ד ח"ב צ"ד ח"ב צ"ד ח"ב צ"ד ח"ב
אלו להמשיך צ' ללמי המוחין הכ"י ונלוצט"ס צש"ס **בו"ו**
ע"כ עיין צקפר דצ"י טל"ס דק"י קע"ד וש"ס ט'
הכונת צכונת קד"ש ודרוש צ' וז"י דעמידה וצ"ר צ"ד
וצשער רוח הקדש יחוד ד' דע"י ע"ה ע"ה ט"ז פ"ד טע"ר
מחצ"י ח"ל צונטת צכונת ד"ה ע"ה יע"ש [ע"ה טל"ו פ"א] :
אך ל"ל דש"ס צוכ"ו ה"ח לר"ך להיות צקדר כחיתת
של אוחיות ו' טחיל"ס ואח"כ כ' ואח"כ ו"ב דכן
נראה הקדר של הפכ"ה מלמטה למעלה עיין טע"ל פ"א
כלל ע"י וטחיל"ס ירד"ס צ"י מוחין ד"ל"ס יע"ש ועוד למה לא
חכר ש"ס זה צכניקת המוחין דצחית אחור צמלה צאהבה
כשכנכ"ס הצ"ות וגבורות חוך דח"ל ע"ד טע"ל"ט צקדר
כחיתת צ"י צחיות אחור ופכ"ס דפכ"ס ואח"כ דאחור הנמשכ"י
צמלה מ"ך עוזר וכו' כח"י צקדור וא"ס נאנור דש"ס זה הוא
לצ"ו צצחית אחור ופכ"ס דפכ"ס דוקא ולא צצחית
דאחור ופכ"ס דאחור ולא אינו נמשך א"ס הצ"ות וגבורות
ששם אחור דאחור זה לא ידעתי :

(ג) שם

יכו"ן צ"ד ח"ב אל"ו להמשיך צ' ללמי חמ"י
הכ"י

הוא מלונצ'ים בשם זכור לחמץ בג'יה דתי' דאחור ופנים דמיה וצ"ן דנקודת הפנים דנוקצא ד"ח שעדין היא עומדת בצמיחה נקודת תחת היסוד דפרי הפנים ד"ח ז"ח באופן זה ע"כ עינין כל קדר הנקירה וחזרת פנים עינין היטב נפעים בהקדמת הקטר בחתי' צולת בעמידה וכו' עוד שם בפ"ו דעמידה שער הסקוקים (ישעיה כ"י ח"ד) בפקוק כי הפנים ימושו וגו' קטר עיני' דכרוש ר"ה ע"ח שער ט"ל פ"ח כלל ע"י קל"ד פ"ב כלל ח' ובהג"ה השו"ט יע"ש שחלעךך אליו ללודך הכונה ח"ל על וי"ש שם צניח דמיה אונס כל אחר הם שלמים לגמרי והצן זה היטב ע"כ השו"ט כי כלע"ד שורס קללו לאפקוי צמיח האחרונים שלה שאינה נחזרת לכנגד הפנים שלו קאמר כמו שאמרנו קלת מן החכמים שבזמננו אלא הכי קאמר שאחר שנגדלה אצ"ח כה"ל אז חזרה פרלוטה דאחור לעמוד אחורי נקודת הפנים ולא נגדלת אוחה נקודת הפנים דמיהו שמימיה צה כל הע"ס דפנים שלה אחת לאחת עד שנגדלת פנים כמיהו ויהיה פלוף דפנים שלה שורס כקומה פלוף דאחר שלה העמוד באחורי נקודת הפנים ולא יהיו צ' שו"ס בקומתה באופן שכל צבין הכי צולך עוזר הוא לצבוח ולהקן נקודת הפנים שלה בצמיחות כתי' דאימא וכו' יע"ש ולג"ד ל"ל עם מי וחדווג נקודת הפנים הכי דאפשר דיעקב הנתקן עד עתה עד מלת באהבה והארת המוחין דאחור הככבים ז"ח וחדווג עם רחל דנקודת דאחור הכתקן היא ג"כ באחור אצל לנקודת הפנים לא ולינו צבין יעקב וצמיחה המוחין דפנים הנמשכים ל"ח כתי' בנקודת האחור ואפשר דכן הוא האמת דילול יעקב וצמיחה המוחין דפנים שחדווג עם נקודת הפנים וכעשה העין מנילא וכל עסקיו לתקן צמיחה דאחור דתכונה ואח"כ מנילא כתקן הכל כתי' צ"ח ש"ס קוף הקדמת רחובות הכהר יע"ש:

אך

לר"ך להצין עה עניינו ומה שורשו של נקודת הפנים עינין ע"ח ש"ו פ"ו ופ"ו עוד עינין צ"ח קפ"ב והיא מדרגה א' של צ"ן שהיא הייה פשוטה שלא ירדה בעת מיתת המלכים יע"ש: ובענין כלים דצדוקים החדשים דפנים ע"י כ"ס דק"ט אות ט' [דל"ו ע"ח: י"ה ג] עינין צבער הכוונות דרוש צ' דעמידה צולת מלך עוזר דענין חזרת רחל פנים איננה עם ז"ח עלמו אלא עם יעקב יע"ש ח"ס איהו ככלה ואיני צהוד ועינין צניח שלי פ"ח ופ"ו. ולי' מה נעשה מלאה עתה דליה מקומה עם ז"ח ואם חזרת לאה ורחל להיות פנים ע"ד שהיה באח"י ד"ח שפיהם פלוף אחר כתי' צבער הכוונות דרוש ד' דק"ש של הל"ה ועינין לעיל צולת באהבה עינין שער הכוונות דרוש ו' מדרוש הלילה ופ"ו דעמידה ודרוש ריעבור יע"ש. גם ל"ל א"ך צולת מלך נמשך מלכות דאימא בכח דנוקצא הלא הנחיה הם יחד ארוכים והם היו לרכים ש"כקו תחילה כחצתי צה צמ"ג צפ"ב דעמידה צולת מלך וכו' ועינין לקמן צולת ועגן:

(ה) שם ומגן

להמשך חצ"ד דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחצ"ד דוקי ולדחות השגיח לחגיית והנה"י לכה"י והמלכות למלכות ע"כ ל"ל בענין הכח דנוקצא למה לא חכר דק תחילה צולת מלך והיה לר"ך ג"כ להזכירו צולת עוזר וכו' דדך הכח הם עוזרים דל"ך אפשר ש"כקו מוחין דכה"י צה"ד ולא יהיה ככח תחילה בכח וכן עד ווגן ולמה ג"כ צולת ועגן לא חכר כח דנוקצא א"ך נאמר צה תיח דאימא להיות לה צמיחה כח ולמה צולת באהבה כשכנסו הציות וגבורות חוץ לאה ורחל לא חכר צמיחה מלכות דתי' הנכנס תחילה עם המוחין הכי חוץ כח ואח"כ לדחות עד שנמלא פרכים עליונים דכה"י דאימא בחצ"ד דליה ומלכות צולת דחל

ועוד דגם צמיחה מלכות לא חכר שם להיות דל"ל דחצות צולת דחל ע"ד הכי כאן ובקפריס יע"ש רח"י כחצו להמשך הציות והגבורות חוץ לאה ורחל מכתה עד מלי ונאלל דתי' דחצות היא כח דליה ומלכות דחצו עם מלי שצחוכו צולת דחל יע"ש ועינין ג"כ בקדור ק"ש ע"ל המטה צולת צמחלי צהמשכת הציות והגבורות חוץ לאה ורחל ח"ל להמשך הל"ס דאחור שורס כל ל"ס דחצוה דצמיחה הכי עם המוחין והיורה ואי"ס צריקוד י"ס כידוע המלונצ'ים בשם פה"ס י"ג היורה י"ג אי"ס מלונצ'ים צמחיות דאחוריים ד"ס דכל צמיחה וצמיחה נהצמיחה הח"ל ד"ח ש"ס מוסר דעצרה רצוני היורה פשוטה חוץ עשרה ספירות דנוקצא ש"ס לאה ורחל ע"כ ומה שלא חכר י"ד היורה עם המלכות הוא יען דהי"ס דמלכות אין צה יקוד כתי' צ"ח שער השמות ע"ס ור"ה דצדור צ"ו"ו ש"ס צדור השמכת הל"ס כחצו י"ד היורה ומלכות ככלל ל"כ נלמוד קתום מן המערכה וגם כאן צולת מלך עוזר לר"ך לכ"ן צמחלת דליעל בכח דנוקצא וכן קידר ג"כ צבוח ק"ש של הלילה צמחכת המוחין דפנים שהם ג' ללמים הנז"ל דאחור ופנים ופנים דאחור חוץ הנוקצא. וכן אח"כ צמחכת חוץ ז"ח ע"ד צרחה מן אצרה לכ"ן ל"ס ש"ס מכתה עד המלכות יע"ש ועינין ג"כ בקדור כוח תקיעה שופר. ולעדין לחת טעם בקלת ספריס שלא חכרו כח ואור צעצור כי כ"ן ש"כקו כתי' דחצו צקוד מוחין שצחוכו ואל"ו נאמר עומד התיח דליעל פ"ג המוחין וצמיחה כח ועינין צבער כ"ג פ"ב:

ומצאתי

כתיב אל"י ע"ס אחר דל"ן נאמר לטקצא עתה צמיחה כח ל"י דל"ן התיח דליעל נעשה כח לטקצא עד לעת"ל כתי' צניח שלי פ"ח דלי"ח ל"י מלכים ש"שחמשו בכח אחר ע"כ דל"ן זה עתה צולך עוזר אלא לפי טעה ללודך צבין פרלוטה וחכך ומתקלקים מוחנה וככבים כל המוחין צ"ח בצריעות וזקופיות ומגן אצרה. ועוד דל"ן חזרת פנים אלו אלא עם יעקב ולא עם ז"ח כתי' צשה"כ דרוש צ' דעמידה צולת מלך עוזר. וענין חזרתה להיות משחמשים בכח אחר הוא צבין הגד"ה כתי' צמוקף שבת כח יתנו לך וכו' דלי"ח שולס רק צמדרינה ששית כתי' צש"ו פ"ח ופ"ו יע"ש. ועינין בקדור בקדושת כח דמוסף שבת א"ך עולים יעקוב ש"ס צמיחה נוקצא שכוללת דכל השצוע עד צמיחה חצ"ד ד"ח ועדין כחצו גדול ומכתה ולינה עולה עד ש"ס יע"ש:

צענין קדר כריסת המוחין אלו חוץ נקודת הפנים דתחילה הוא מלת מלך שורס צמיחה עערת היסוד דאימא בכח דנוקצא. עינין צכסר י"ס דקע"ב ע"ל דקפ"ס והלא עערת היסוד לכל המוצה המשך עד פרכים מלנבי"ס דמיה כתי' לעיל צולת הגדול הגבור והטורח צענין יסוד דאח"כ וכו' וק"ו ציקוד דאימא סקלר ועינין צכ"ס פ"ג דיקוד דאימא זמן כריס"ה צ"ח היו צשנת ז' דמיה ארוכים ככקו תחילה יע"ש. וכלע"ד כי מוכרת ש"י"ר עערת היסוד תחילה כי כ"ן שהיא נוקצא צקוד נקודת מלכות שצככר שלם כי לעת הלודך נכרד קו מלנבי דכה"י דליעל וצ"י קריס אחרים יע"ש [עינין צבער הכוונות דרוש צרחה יולר דתי' ע"ד דעש"ס יקלל דמלכה הוא תחת רבלי"ו יע"ש] ועינין שער הסקוקים פרשה צראשית ד"ו סע"ג א"ך לע"ד נראה דוחק עוד לע"ד ל"ל דצרי רצוני ש"ס צ"ח הכי' צולת ול"ן עוזר דתי' בחצ' מלך אז נגדלת תחילה בצמיחה מלכות צ"ב וכו' ואח"כ לקמן בקטוד כחצ צולת מלך סכח קלי נגדל תתי' ולי"ע:

ובעינין

לכ"ן צליל פקח צולת באהבה ואילך ג' ככר כתצתי צו"ח דלר"ך לכ"ן כל קד העמידה

ממט והיא בחי' בפ"ע אך בחיטוב דפנים שלה אז הימין אותן הם' חלקים אחרים הם בה אחת לאחת עד שנגדלה מהדבקים בו ולפעמים נגסרין והבן זה מאד :

פנים פירוש הוא על אותה נקודה מבחינת פנים עשויין בבחי' פנים שלה אין לה רק נקודה אחת . אמנם כל האחרים הם שלמים לגמרי ויבין זה מאד [א] . והנה ידעם כי בכל ספירה וספירה יש בה פנים ואחר כבוד אלויות ולא בסוד מספר וכנגדה אחר ופנים בבחי' מספר וגמלא א"כ כי כל בחי' אחרים של המספר הם של הנקבה הדבוקה בזכר שהם אחרים של אלויות וכן א"כ הפנים של מספר שמד א' ופנים של אלויות שמד אחר עדיין אין להם כלל רק שני האחרים לבד ונעם הכסירה נסרין האחרים של המספר האחרים של בחי' אלויות (יב) (שלו) . ואח"כ באים המוחין דבחי' פנים שלו ושלם והוא הפנים שלה הימין לה ע"י ופנים שלו נשרין בו וכמו שהאחרים לוקחת תהלה על ידו ואח"כ ע"י אמא בן בבחי' הפנים תהלה ע"י ואח"כ ע"י אמא כטרם (יג) . ודע כי כל זה הוא מבחי' שלהם מלמען אך אפשר שיש האחרים של מלמען דלוא' בבחי' המספרם יבין בחי' פנים אל זה אמא זה מוכן . והמלך לכל זה הנה המוחין של ז"א דבחינת אחרים היה בכתר שלו שם י' יהי' ע"י יהי' ומחודר עמו מספר האחרים אלו שם י' אלויות ממנו יוצא בהם אלא שם בבחי' מספר ע"כ . ואח"כ נעם הנסירה נשאר י' יהי' יהי' יהי' ובחי' אלויות לבד אל הכתר דז"א וי' יהי' יהי' דפנים אל ז"א והוא שם הו"ה בכתר ז"א דפנים בבחינת ארבע אלויות לבד ובאה הו"ה זו עלמה בפנים דכתר טוקבא אלא שהוא בסוד מספר שהוא גימטריא כ"ו ועד"כ בכל הט"ם אחרות כפי הגרסא ממ"א כי אחר שם א"כ ואין לה בחי' הנבזרות (יד) . אח"כ נסתלקו ממנו המוחין וימנו (טו) בינה וגבורה לבדם אל הטוקבא ע"י אמא וכן דינין קשין ואז המוחין שנסתלקו שם חכמה וחסד ששאריו מקיפים כטרם נעשו מין וגדוהו ואי"א והאי"ו מנלפ"ך אחרים ומתחדשו ומתקו עמה הנבזרות כי כרי הם דינין יותר ממתקון וחוזרין לכנס כל המוחין עם המנלפ"ך החדש סוד ז"א וגמסין לטוקבא ע"י בכל ע"י

ועי"י (ס"א ועי"י) מכה החסד בחכמה ונגלח (ח) דבינה אשר בחוט והוא סחוס מלא דז"א עלמא . ה' לרין שבוין בענין מה שאנו אומרים כי הכלכות לפעמים יונקת מה"ח ולפעמים מכתר ולפעמים מבניה אך גיחם קבלתה לשום אחר מהמרדנות אחר שדענו היות כל חיינו שפע בוא מכתה . והענין כי כאשר לא חושיל אותה בסירה רק לפעמי וכוונתה השפע אל הכתר וכאשר יתערב שם בדינה או בחי' וכונתה יקרא קבלתה ע"ש אותו המקום אשר נתערב שם וכבר ביארנו זה באורך בפרשה חקק על פוהר המחיל ח"ח בשעתה דחממתה עלאה עיין בגימטריא . מק (ב) למה המוחין דטוקבא לא נעשו מחי"ח דז"א רק מנ"ה (ג) שבו והתשובה כי הנה"י הם מגולין כנודע אך בחי"ת הם אורות סתומים ואין בהם כח להעשות ייחודין . ז ענין הגדלת טוקבא דז"א ב"כ שנים ויום א' הם (ד) קו ימין ג' שנים וקו שמאל ג' שנים וקו האמצעי ג' שנים כרי' ס' שנים וענין ג' שנים ויום א' שביאה ביאה כתר ודעת (ה) ות"ת ויום א' הוא של הכנסת יסוד . אח"כ מחרין ג' אמצעים (ו) בנ" קוין ימין ושמאל הם ג' שנים אחרים כרי' י"ב ויום אחד . ח מ"ב ופל ה' אלהים תרדמה גי' טרנוס כי כל האחרים הם בסוד רבוע כנודע והנסירה הייתה בהיות בו אחרים אלו הנק' תרדמה כנ"ל ואח"כ הביאה פכ"פ והמנין כי כנ"ל מט"ם דז"א יש בה בחי' א' ובאחרים שלה הוא גימטריא ע"כ כנודע והרי ע"פ ע"כ גי' תרדמה (וכס גי') מתנוס י' וטולס גימטין אל המל' בעם הכסירה ויבין זה מאד . י' ואמנם

יש בה ב' בחי' והוא פנים ואחר יבצת האחר כל הט' שלה של אחר הם בו ובחי' העשירית של אחר היא לבדה בה וסמך לפולס שומדת בחוה שלו באחריו ואח"כ ננסירה מחסרין כל הט' (ס"א כל ה"י) אחרים בה יחד ועדלת כמוה ואחר כך בפנים יש (י) נקודה אחרת (יח) לבד מבחי' פנים ויתכנס בסוד הפליק יד לטולס עמו ואינה זה מס' לפולס ואז כל הט' אמר חכמה

הגדלת וביאורים (א) ריב י' א"כ י' לנס ג' מחלות : (ב) שסכ"ס שם בל"ה פ"ז : (ג) עיין לקח כלל י' ריב דבדא דאין כס דק י' מוחין וכו"י י"ל נ"כ ולא נכ"י . שכן שכן : (ד) כן : (ה) יובן נכ"ס מורכזין ע"ך מ"ל שיש שמינה שךו באמצעי כנס מחילה וכאן ז"ל כן שנסים בספירה כסר השם ות"ת וכו' ובין נכרין כנוד' י' יקדוהו שנסים קו אמצעי מחילה (ממני ריבית) : (ו) ע"י כסר דעת ות"ת פטח חור לטיל לפרט ענין נגדלת טוקבא דז"א ב"כ שנים ויום אחד ופסוק . שכן שכן : (ז) ובני יתק מורכזין עליו כדעת ב' דפסח שאלים בחיולונים והי"ת ואח"כ נפישיות ופסוק : (ח) כסר לטיל מ"ל . ובני שם דינו ו' עבר ז"א סו' נראה לכאורה בל"ה י' שם קהיא (וביין שער סו' פ"ז כ"כ) ע"י דבבחי' כחות הוא נפישיות ומ"ל כאן שחא אלהים הוא נפישיות ונכ"ל זה מ"ל דינו וכן זה מאד . שכן שכן : (ט) אז עיין פת"ס ריבית נכספ"ל דרובי כפירה פ"ז עי"ל ובספ"ך דף פ' מ"ל ד"ה סוד פישות סרח ח"ל כה איהא פילאח בלכר כב"ל את חז"ל נהנה בו ח' כהנבך כלול בו כ"י ובכל ספירה מעבר לפירוש מנו סיחם שם ספירה אחת של הנבכך כלול בבחי' ככלכות העלוה שסרס היא שבז"ל ונדע כי כז"ל איש קן ע"ס כי כהנבך פתלבו : למסר . ובכס ס"ס ר"בנות נכנסך ככלול נכ"ס דז"א בבחי' ככלכות בכל אחד פ"ס ובקדוק הספירה כל הנבכך שהוא ספירת ככלכות שבה היא לבד כיחם גדול למסר מן היסוד וכאשר נניתי כהנבך ככלות כלל כ"כ ספירות כל הנבכך שבו שם בבחי' כללות ונחמנו כפירותם כפירותם עליו ונחמנו כפירותם שבו ונניתי ככ"כ ע"ל כל י"ת י"ת כן ע"ס ולא חסרנו פשו כללות ספירות אלו כנודע עמא דכ"ד דז"א י"ג ונחמנו א"ל ונחמנו א"ל עיין ז"א י"ג ככ"כ פכ"ל ובלע"כ שכן שכן : (י) כס : (יח) ר"א אחת : (יז) ע"י אל בחי' אלויות האחרים כס' א' י"ה יבין יהי' והמספר מנו כהוא ע"כ נכסר פ"א:אחות ע"כ ואחרים בסדר . שכן שכן : (יג) פירוש דברים ענין היסד שפער כהוונת דרום ר"ס פ"ז ח"ל זה ענין אופן נסדרת כי נפחילת כיה דינין ההלו בנות לה ע"י ז"א ממנו ל"ה נבזרות אשר נדעתי בל"ה יין כי אח"כ פילאח סיחם חספוטת נכ' אכל שבה שנסלס ענין מדידתם ונפסקה פשוו איהא פילאח וגם נסתלקו פשוו כפוחין של ס' חס' ממנו ענין ספירות ע"כ אח"כ פילאח נ"ה כוונתה וזו גם כן עמא דבזכר כפדעתי נכחלתי איהא פילאח חמ"א כנ"ה ש"כ חוץ כהנבך פלסח אחתם נגדוהו דפסוק ודפסוק דבזכר ונפסקין אלה פ"י כניכס על"ה פ"י זל"ה י"פ' . והנכ"ס כ"כ שכן שכן : (יד) ע"י האחת פ"י זל"ה כנודר לפולס ובספ"ך . שכן שכן : (טו) חח :

[א] ריב נלטיט עלטם של"ה לטופין בחינת האחרים שלה שאינם נחזרים לכעד הפנים שלו קאמר ככו שמחור קאת מן החכמים שבמנינו . אלא ככי קאמר שאחר שנגדלת אחר בלחור כנ"ל אז חור פרטסת לחאור לעמוד אחריו נקדחת דמיס' ואז ענדלת אותה הנקודה דפנים דיביוו שמיחסי כה כל הט' ספירות דמיס' עליהם שלה אחת לאחת עד שנגדלת פכ"ס כעבוד ויכיה כרטיף דמיס' שלה אזוה קרומת פרקיף לחאור שלה כעמוד בלחורי נקודה דמיס' ולא יסיו שניהם בוים קרומתם . באישון שלל כנינו כמכר כמלך טחד ומושיע ומנו הוא לבנות נקודה הפנים שלה נפישיות נכ"י לחמא עד שיהיחם לסידי כשעבור קוחת כפרקיף לחאור ע"כ שנגבא פתחורי נכ"י לחמא ויבין כוא שלל לגמרי קודם החור שלט אחריו הנקודה דמיס' ע"כ נגד פני דז"א . באישון שעתה נחמלת

השמש

הטוקבא בבחי' בחינותיה אחר ופנים עומדת כנגד פנים דז"א . ובה לא יהלוק זה הלשון עם כל הכרי כרוב זכ"כ"ש שבכולם היא מורה מחזרת פנים כי לא מצינו בהם כלל שם שאלה שאינה חוזרת סכ"פ אלא שגא לשלל ממנו כעמדתה שאלה נשעה נמה שכ"כ בספר הכחות שקודם שתחזור פנים חזרת לבית נקודה קמנית שאין כוונתה ע"כ לדחור אלה שלה אלא על פרקיף כפיהם שלה שפוחין הוא בבחי' נקודה פשוו וכן אכל כפרקיף לדחור ככר הוא שלל לגמרי וכבר נכסר מחזורי הו"ל א"כ לעמוד אחריו אחת הנקודה דמיס' שלה ואז נבנית אותה הנקודה ויחיה לפרקיף בל"ה . ואח"כ שיש בה פנימיות ובידו ואין כדברים כפשוטן הכל הולך למקום אחד כולל"ה ל"ה ש"ס

וצין דמים דזיל ולהמטיבו עם תמים בניקוד פתח ולסוליאס
נפיו דזיל ולהטו בנטיקס לפים דנקי ספרים דמוק' אור
פרימי ליים דחכמה דארפ דפרים דמים וצין דמים
דנקי ספרים דמוק' :

ג

להמטיב אור מאלור גיר דחכמה הכי דזיל ולהמטיבו
עם חסיים הטוקדה בפתח ולסוליאס נפיו דזיל
וליהטו בנטיקס לפים בנקודה ספרים דטוקבא ארמי ליים
דחכמה הכי דנקודה ספרים דטוקבא עביל חס בפרימיות
דפרימיות כהיל [ספר תריס דף קמיה עיל ויש] וכן ערמי
בשאר ספרות עד זרכת שמוע קולנו כחצי בשער הכותב
דרוש ו דעמידס וצמניה פיע דעמידה ופיה שער היחודים
שער הסקוקים סי' א' עיה שיי' פיד אחיב רחמי בשער
נחיש דיל סעצ' [לליה עינ] ועיין שיי' עוד עם בשער מצויס
סי' ח' פיה דליח עיב [עיה סגיל סימ] עוד עם דכוי
בשאלות לחכמי הטוערב שאלה ליה יעיש כמה פרטי שאלות
למשמש זיל ועיין דזכרו בנחיש דף ח' עיב [דכיה עיב]
חיל ובעיניו ברכות חלוציות הכס חמי' דרוש ו דעמידה
סוף בפרימיות דחילוציות וסלרית סדרוש הוא בשמי' דפרי'
והוא לביד לבוין להמטיב מוחין וייס דזיל ליים דטוקבא .

גם להמטיב הארה ונפי פקין דחמי' דזיל ליים כחי' עם
וכחי' בדרושי הכסירה דריה והוא בזרכת אחת חוק' עד
זרכת סקיצה סם מקפירה לקפירה וזרכת על סלדיקים
והשכון והא למוס ונפי פקין וכוי' . וכולם סם י"ב נטיקין
נחלס חוק' עד שמוע קולנו והוא שמועס סמת וסדרס הוא
כשמועס א' עסס ז' נטיקין אחד מוחי' ואחד וגי' דכל ספי'
מטיק דזיל לזיס וגי' דכל ספירות מטיקס דטוקבא עביל
פניה פיע דעמידה ועיין . בשער הייס דקורא ע'א יעש'ס
ספר דביש דיע' עיד . והיות אריס בקוד הוייה ואור וטיק'
בקוד אהייס נחשאר צמיה שומיה שער השמות פיה דכל
הויס אריס וכל אהייס אריס עי' עוד עיה שיי' פיד [עיין
שקסס שבקדור לא כחצ הרשיש זיל בזרכת למיכיס נטיקין
חא דלא כשער ספי' דרוש ו' לא כמחי' ראשונה ולא בצמיה
לא ז' ולא י"ב ועיין בקדור שכתב בזרכת קלה לו ז' יחד וליע
עור

צעבן קוד הנטיקין עיה סגיל סימ ועיין גיכ
דענין הנטיקין אלו סם למקן אח הטוקבא עיי'
זיל עלווח וסכר בשער הכותב דרוש ו' דעמידה אל עייס
שלא סגולות לה בקוד חספת יעיש דמיקרא חין צה רק
צמיה נקודה קענה א' בלכד יעיש :

ג

נראה לעיד דלחין כל זה רק בצמיה ספרתי אריס
דפרים אשר כל המוחין לא נחשבו בזרכת אבות
רק בחי' וסחי' וזרכת קלה לו ומחילין להמטיב זייק
דזיל כמו סיראח הכולה בקדור יעיש וליכ עחה אכחי'
ומחיל הנטיקין ומחיה המוי' של חכמה אשר ככר נחשך
זיל בזרכת חונ אברהם בנטיקס לנטיק' וכן בזרכת השיצבו
מווח סבינה סככר נחשך בלחה גכור ובזרכת קלה לו
ומהדעה סככר נחשך בזרכת אחת קדוש וסחי' וסס וליך
ספי' כוונת יחד המטכח סמפטרות המוחין לכי'א מויק דזיל
ולהחיר לה עיי' הנטיקין ואל תשיצבי ויש בקדור לעיל
בזקיפה ז' דמגן אברהם בצמיה מוח סחכמה שכתב וזיל
להמטיב הארה מוחין דחצי' הכי' למחין בגיה דחי' דחצי'
דאחי' ולארפ דפרים וכוי' דמוק' דמנלל דככר נחשך הארה
לטוקבא ומחיה זהה דפצ'ס וליכ עה עבין עוד הארה
זאה עיי' הנטיקין ולחקנס סא ככר נחקנה כשאר הנקודות
דשאר סמחיות סחכריס סם ככר כחצתי בזרכת חונ'
אברהם אוח' ג' דלעיד טייס נפל סם דלחין הארה לטוקבא
דנקודה ספניס הכי' רק עיי' הנטיקין עיין סם גם
עיין בקדור איד כל הנטיקין סם דוקא לבחי' אריס דפרים
ולא דאחור יעיש :

והיות הנטיקין דוקא בפרתי אריס דחכמה ולא צמי'
גיכ כתי' בשער ומחירי רשבי' פדעה סרונס
דחי' רעיג יעיש ועוד דעיקר סוף סחכמה ולעיד ליע מחי'
יסו לנטיקין דכנסת יסרלל סהי' ללס עם זיל כחי' בשער
מאמרטציי ריש פי' בראשית ליד עיל ויעיד יעיש :

ג

ליע דליך יבול צמיה נטיקין אלו מקפירה לקפירה
דטוקבא המכוון כנגדו פצ'ס להלא זרין סם עומדים
פצ'ס עחה ומצברי נחזה אלוה הצל לקלח סבינו יעיש
כנגד שחלל סבינו וליכ איד יבול הנקוש מקפירי סחכמה
דידה לקפירה סחכמה קלה וכעדי' כולם הלא חין מכוויס
זכיו רק באלכסון וכן מוצרכת השכון וליך סהי' סמטכח
הנקוש לכל סקי דטוקבא יחד כחי' בקדור ועיין פי' הכותב
דרוש ג' דריה דסס כחצ דצ'טו בקדור הנכירה דרין סעומדים
אזי'א כל ספירה דזיל צמפירה סכנגדה בטוקבא נכקר קו
יעין צימין וסמאל צמנאל יעיש ועיין שער הסקוקים פדעה
ויסלה צפי' וירל' כי לא יוכל לו וריס פי' ריגש וצמיה קליה
פיה בקדור א'צ' דלעצמי' יעיש עיין שער ומחירי רי'ל די'
קעיג כלל העולה דדצרי רצ'טו ליע' . ואשער דכל קדר
הנקירה וסורחס פצ'ס הוא בפרעות כל קו צמיע סמפל
זזה קו יעין מחין דטוקבא סחילה סיו אזי'א וסחי' סחריס
פצ'ס ונמלל דלפילו ססורריס פצ'ס איו יולל וקו סלו
וכעדי' קו שחלל בגיה דחמי' ועיין צמיה סכיד פי' צמיה . גם
אשער דיש סילוק צמלי' שגובו ל' סצין סבו למלי' סכוללת
הספרד סהול' צה זוגו והמפל לזה המנלה סרואה אריס אח'
פיו יעין צימין וסמאל צמנאל ודוק איד עדין קסס ויש
גבי גיד הכסס אשר זרין סם אזי'א . אשר זמן רחמי' להרצ
סורלח סעה דף עיה עיל שכתב שצעה כחית סלוצות
לטוקבא ומספריס יעיש ולעיד לא דמיש'צ' דלא נמלל דצרי'
סרצ להיות כן ועיין ויש בקור' טייס ח'צ' צענין סגלה חוק'
סצה אוח' ו' ועוד עיין יפה סעה דקלי'צ' עיב . עיין שער ומחירי'
די'נ עיג וצ' ומאמרטציי דחי' עיב ריש בראשית דריו סם :

ברם

היות סדר הנטיקין מופס דזיל לפיה זהו בכל
פרט ופרט דכל ספירה והוא דקפירה סחכמה
לכדה יס צה ייס והנטיקין סם מופס דפרתי סכמה סלו
לפס דמרטוף סכמה קלה וכן מודוקס בקדור בכל זרכת
וברכה יעיש דלס לא כן איד יעלו על הדעה דוחי' סחכמה
השוער חך בולגולה דזיל יחיר לטוקבא סחכמה סכס עיי'
הנטיקין הלא סמוח סמוס וכן עדי' שאל ספירות אלא עיכ
כעיש דכל ספי' סחיל' הוא סמרטוף אחד שלס סכפרד לייכ .
צענין הנטיקין עיין בשאלות לחכמי' הטוערב צריס דכוי' שאל
לי'א תריס דקמיה עיל :

עור

צענין הנטיקין כאן צבי זרכות אלו סרלסויות
שמועחי' ומקסיס דמחי' סנל דנקס בקדור צ'יור
קו אחד ומשמוס לבחינת אריס . ולא כן מוצרכת קלה לו
וליך סנקטו ז' קויס כמו סיראח סרואה בקדור ולעמיד
נראה סנועס דנקטו מוצרכת קלה לו ז' קויכ לחיות סהולך
להמטיב סחילה סמפטרות סמסד ונלס השוער צמוח סחכמה
לסמד דזיל אחד בצביל אסור ואחד בצביל פניס נקט
גיכ בנטיקין ז' קויס ולעולם די בלחד מכוין סחי' אלא
נח' בעלוח סממטך אור ומחמה דזיל בנטיקין לחכמה
דמוק' ורחי' לזה ממיס אחי' בזרכת על סלדיקים וליך קו א':

ש

(ד) להמטיב על עליון ומחמה עליונה וכוי' כתי'
בשער הכותב דרוש ו' דעמידה פיעס פיע'
דעמידה מונס קוד ג' מוחין סכיד יעיש :
(ה) לחקן ולהחיר ג' כלי דעה דטוקבא עיכ
שער סכוי' דרוש ו' דעמידה דטיל דף כוי' עיד
[דטיל] ופעיי' עמידה פחי' [עיין לעיל בזרכת אחת
קדוש אוח' די' ויש דזה נראה סהול' דעה דסכיס יעיש:]
גס

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ'י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סוע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ'י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ'י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' הויות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם הויות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיססו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיססו"ת הא' ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביססו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביססו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיססו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

הוא גם לגבי ז"א במגן אברהם. וע"ע פת"ע דכ"א ע"ב ובלמלשינים אות ג'.

(עו, ב) פני' דפני'. להמשיך וכו' ד' אל מלאים. ז"ל רו"ל בשה"כ דל"ג רע"א אח"כ נכנסין בה גפ"ע דנה"י דאי' ונגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן וכו' כי מגן ה"ס ג"פ אל וה"ס ב' אל שיש בתרין תפוחין קדישין ואל ג' בחוטמא וזה נרמז באד"ר וכו' וה"ס ב' אל במילואם שהם גי' ש"ע עכ"ל. והגם שפשט דברי הרב הוא, שנרמז כניסת ג"ר בתיבת ומגן מפני שיש בפנים, והוא כנגד הג"ר, ג' אל שגי' מגן, אבל לא כתב להמשיך מה שהוא חוץ מהג"ר. מ"מ היות וסיים וה"ס ב' אל גי' ש"ע שלכאוי' ללא צורך להכונה של כניסת הג"ר, משמע שעתה נמצא בפני הנוק' ש"ע נהורין. ולכן כתב הרש"ש זיע"א להמשיך. ומ"ש ויהיו ד' אל מלאים, פשוט הוא דאל האמצעי כולל יו"ש. וכ"כ לק' במגן אברהם מגן גי' ג' אל שבתרין תפוחין דנוק' ואל הג' בחוטמה כלול מב' (וכ"כ בדרו' ר"ה בפני' דחי'). אבל אין הכונה שהב' הם מא"א להמשיכם לב' שלה ויהיו ד'. שא"כ יהיו כל הד' בתרין תפוחין, והוא כתב בתרין תפוחין ובחוטם. ועוד נראה לכאוי' שמה שיש בפני' דפני' בתרין תפוחין ובחוטמא דנוק' שמות אל הם הם שמקבלת מא"א עתה. ועי' שא"א פי"ג וי"ד ושה"פ פ' חיי שרה סי' כ"ה.

אח"כ ראיתי בס' כ"י (וכן הגי' בפת"ע אות ב') שכתוב להמשיך הארה מהש"ע דא"א לב' אל דחו"ב דתרין תפוחין דנוק' ואז מתמלאין וכו' וגם באל הג' דדעת דחוטמא הכלול מב' אל מאירין בו כל הש"ע ע"כ. ומשמע שיש ג' אל בחב"ד דנוק' מחמת עצמותם, ובהם מאירים הש"ע דא"א. ולא ידעתי לקוצר השגתי לע"ע מאין באו הג' אל, ולא נו' בכונת העמידה עד כאן שיש ג' אל בנוק'. ואולי כעין משרו"ל בדרו' ו' דר"ה (דצ"ה ע"ג) שבונ"ת דאי' יש ז' היות דס"ג וכו' ונו' מ"ש בפ' פינתס בר"מ כי מהוי' דס"ג יוצא שם אל מג' יודין וא' אשר בה עכ"ל. ולמעלה בכונת או"א כתב באותיות אל של

הוא שמקבל מו' דיש"ס, וצל"ת. ולשאלה הא' אפ"ל, שא"א לנוק' לקבל מו' דאבא בלי הארה מאי', והוא השם הנו', ובו מתלבשים מו' דאבא ומקבלתו וכ"ז דוחק. ואגב צריך להבין בזמן המוכשר בעה"ו, איך קיבלה הנוק' מו' דאו"פ דפני' טרם שיכנסו תוך ז"א ויקחו להם לבוש מזו"א, לפמ"ש רו"ל בשה"כ דרו' ה' דיוה"כ ד"ה גם נוכל לו' וכו' שאורות הנוק' באים מלובשים בכלים דנה"י דאי' ודאי' תוך נה"י דז"א וזו"א תוך כלים שלה שא"א לשום בחי' לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו זב"ז וההכרח לזה יובן מדרו' א' דסוכות וכו' עכ"ל. וצ"ע כעת, ועי' מ"ש בנה"ש דמ"ה ע"ד אות ט' (והובא בפת"ע בסו' אות א') ואולי מתכוון על הנו'.

(עו, ב) ומגן. להמשיך חב"ד וכו'. ובסוף העמוד ג' הויות ואהי' בקמץ לג' כתר דנוק', מה שלא נו' בהתחלת הכונה אלא להמשיך חב"ד. ועוד היה צריך לצייר זה בתחי' קודם החב"ד. והיותר נראה שהיא מיותרת, או ט"ס וצריך להיות בתחי' כמ"ש. ובסי' כ"י לא כתוב זה. ואפ' שהכונה, לפי הסי' שלפנינו, שלאחר שכיון להמשיך החב"ד אז יכוון עוד להמשיך הכתר. וחסר כאן הק' להמשיך וכו' כנו' בשאר. והנר' שסי' כ"י הנו' הוא חסר, וצריך לצייר גם המשכת מו' דכתר, כיון שכלי הכתר נו' בתיבת מלך וצריך להמשיך בו כאן המו' שלו. אלא שק"ק שאם זה המשכה חדשה, היתה צריכה להיות אחר גמר הדחי' ולא באמצע.

ועי' פת"ע דט"ל ע"ד סוף ד"ה ומגן, מה שנתן טעם לספרים שלא נו' בהם כתר. וקצת נראה שלא מספיק. כי הלא כשנו' כלים דכתר במלת מלך צריך לכוון להכניס בו מו', ולא שת"ת דאי' עומד מאליו בבחי' כתר. ולעי' מזה כתב בסי' שנתרוקן גם ת"ת דיסו"ת כמו הנה"י, וזה מורה שהוא נכנס תוך כלים דכתר, כמו הנה"י בתוך שאר הכלים, ופשוט. ונראה שגם הפת"ע ז"ל כונתו לו' שממילא נכנס תוך כלים דכתר, ונמצא עומד ע"ג המו', ואין צורך לכוון להכניסו. ודוחק. ופשוט שטעם הפת"ע ז"ל

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו', דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו': —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

1234567

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא גזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, דמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, עי' מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכא' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספי' שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. עי' מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דז"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בס"י, ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דז"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דז"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דז"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמו בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' עי' שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כ"ח ע

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

והמתייחסים אליו, דהיינו שם יה"ו דע"ב ושם אה"י דקס"א ושם אהו"ה וכן עד"ו בעת נתינתם לנוק' בעת הנסירה בתיבת באהבה לא היה צריך להיות ד' יה"ו וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ג, מאחר שכל עסקינו והכוונות עתה הוא בשורש החכמה דכתר הנק' עתיק דכורא. וכבר כתבתי למעלה שבסידור כרך גדול לא מצינו מזה הענין כלל. ודע שהרב המסדר סידור כרך קטן לכאורה יש לו על מה לסמוך בהקדמת רחובות הנהר שלהי ההקדמה שכתב וז"ל, וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרצוף הוא הנתקן תחלה ואליו נמשכין כל צלמי המוחין דהו"ב וחו"ג, ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדו"ן דמוח דבינה הנק' אימא ונתקנים וכו' וכל אלו המוחין הם הד' מוחין שבכתר והם שורשי הד' מוחין והם הנק' בערך הכתר או"א וזו"ן, אמנם בערך הפרצוף נק' עתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת איך כל המוחין נמשכים תחלה לעתיק דכורא שהוא החכמה וממנו לבינה וממנו לחו"ג דדעת. וא"כ יפה סדר כל השמות דיה"ו ואה"י ואהו"ה ואה"ו עם שכל עסקינו וכונתינו בשורש החכמה יען שאליו נמשכין תחלה כל המוחין.

והמתייחסים אליו, דהיינו שם יה"ו דע"ב ושם אה"י דקס"א ושם אהו"ה וכן עד"ו בעת נתינתם לנוק' בעת הנסירה בתיבת באהבה לא היה צריך להיות ד' יה"ו וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ג, מאחר שכל עסקינו והכוונות עתה הוא בשורש החכמה דכתר הנק' עתיק דכורא. וכבר כתבתי למעלה שבסידור כרך גדול לא מצינו מזה הענין כלל. ודע שהרב המסדר סידור כרך קטן לכאורה יש לו על מה לסמוך בהקדמת רחובות הנהר שלהי ההקדמה שכתב וז"ל, וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרצוף הוא הנתקן תחלה ואליו נמשכין כל צלמי המוחין דהו"ב וחו"ג, ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדו"ן דמוח דבינה הנק' אימא ונתקנים וכו' וכל אלו המוחין הם הד' מוחין שבכתר והם שורשי הד' מוחין והם הנק' בערך הכתר או"א וזו"ן, אמנם בערך הפרצוף נק' עתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת איך כל המוחין נמשכים תחלה לעתיק דכורא שהוא החכמה וממנו לבינה וממנו לחו"ג דדעת. וא"כ יפה סדר כל השמות דיה"ו ואה"י ואהו"ה ואה"ו עם שכל עסקינו וכונתינו בשורש החכמה יען שאליו נמשכין תחלה כל המוחין.

ועם האמור חזות קשה הוגד לי כמה שראיתי בכריעת הגוף דמגן אברהם ומודים וברכת הטוב שמך, שסדרו וכתבו להמשיך הו"ק דאחור דאחור ודאחור דפנים לחב"ד חג"ת דז"א. הא ודאי קשה, דמה שינוי הוא מכריעת הגוף דתחלת אבות ששם כתב לחג"ת נה"י דז"א, וכאן לחב"ד חג"ת דז"א, שהרי מעת ק"ש כבר נכנסו ונתפשטו בחב"ד חג"ת דבינה ודחו"ג דכתר שהם נוק' דעתיק וא"א ונוק', ועתה בכריעת הגוף צריך להורידם למטה לחג"ת נה"י כדי להעלות הנוק' שזה מה שכלל לנו רבינו הגדול האר"י זלה"ה בספר הכוונות, כי בכלם גופא גחין לברכין סוד וא"ו לגבי ה"א ורישא גחין לגבי גופא יו"ד לגבי ה"א וזקף ברכין לגבי גוף סוד ה"א לגבי וא"ו וגופא לגבי רישא סוד ה"א לגבי יו"ד ע"כ. הרי להדיא

אבל עדיין צריכין אנו למודעי, דא"כ איך אנחנו מכוונים בתיבת אחד דק"ש בהמשכת המוחין דו"ק שהוא להמשכת חו"ב וחו"ג דכתר דבינה, מן הראוי לכיין שכל המשכה תהיה לחו"ב וחו"ג דחכמה דכתר דבינה שהוא עתיק דכורא לבר. ועוד לפי זה נמצאו דברי הרש"ש ז"ל בהקדמתו עם ההיא דדף מ' [בנד"מ דף מ"ו] סותרים אהרדי לא יכוננו יחדיו.

ואפשר לי ליישב דבריו כי בעת ק"ש כשנמשכו המוחין דו"ק דאימא האמת שכולם נמשכו תחילה לשורש החכמה שהוא עתיק דכורא, דהיינו כל המוחין שהם כל הד' שמות דיה"ו ודאה"י ואהו"ה ואה"ו ונשארו שמות הנוגעים

לת"ת ומת"ת למלכות כדי להאיר אל הנוק' לעלות אל שרשיה, חזרו המוחין לעלות אל מקומם שהוא החב"ד דו"א ממילא, וזה מוכרח. או אפשר שהארת החב"ד היא היוודת מן הבינה לת"ת ומן ^{אוצר החכמה} התפארת למלכות, לא החב"ד עצמם.

פש גבן להבין ענין מיעוט הנוק' דאו"פ דפנים ודאו"פ דאחור דשורש החכמה בברכת מגן

אברהם, כי הנראה מפשט שער הכוונות דהמיעוט הוא דווקא לאו"פ דאחור, שכתב וז"ל, ובראותה את עצמה במיעוט הזה רוצה לחזור עמו אב"א במקום אצילותה הראשון מיראתה וכו' ואז בנקל תוכל להתהפך ולחזור דרך אחור וכו' עי"ש. וזה מורה דוקא על הנוק' דאו"פ דאחור, כי (בנקו' או"פ) [בנקו' דאחור"פ] דפנים לא שייך לומר כן, כי קי"ל שנקודת הפנים לא וזה מפנים כלל. ולא עוד אלא שכתב הרב מטעם מיעוטה הוא מפני שכל זמן שאורות המוחין חופפים על ראשה אינה מתמעטת וכשיתחילו האורות להתעלם ממנה בהכנסם בז"א אז מתחלת להתמעט, ובאלו המוחין דאו"פ דפנים אינו נכנס מהם בז"א בברכת מגן אברהם כי אם קו ימין לבד דאו"פ דפנים, ולא עוד אלא שאינם מתפשטים ע"ס בקו ההוא רק הכנסם בחח"ן דחכמה דאו"פ דפנים אבל הב' קוים עדיין חופפים על ראשה ואיך יהיה מיעוט.

וכפי זה יצא לנו קושיא אחת על מה שראיתי בסדר אחד שכתב להמשיך הארת החב"ד דאו"פ דאחור ודאו"פ דפנים דחכמה וכו' ולהעלותה עד כנגד ראש הת"ת דפרצוף חכמה עכ"ל, דכפי דברי הז"ל מעיקרא נקודת האו"פ דפנים אינה מתמעטת וכמו שנתבאר לעיל.

ודרך אגב נתקשיתי בסדר תפלת העמידה דשב"ק בברכת מגן אברהם שכתב

שכל ד' כריעות וד' זקיפות דראש וגוף כחדא מחתא מחתינהו, וסדר אחד להם. וזאת הקושיא בין על מוחין דאחור דאחור בין דאחור דפנים* דשורש בינה וחסד וגבורה דכתר, מלבד בהכנסת המוחין דשורש החכמה בז"א אחר הסתלקותם מהנוק' הוא כי בכריעה ראשונה נכנסים ומתפשטים בחב"ד חג"ת ובכריעה שנית עד סוף הגה"י, לפי שאלו המוחין עתה אנו מפשטים אותם התפשטות מחדש לפי שכשעלו מהנוק' עמדו על גבי רישא דז"א ועתה מתפשטים, ודומה ממש לעת התפשטותם בתיבת אחד דק"ש. לא כן בכריעה וכתו"ג דכתר שהמוחין דאחור דאחור ודאחור דפנים ^כ כבר היותם מתפשטים בחב"ד חג"ת דכל א' מעת ק"ש ולא וזו ולא נסתלקו ממקומם, ועתה אנו צריכים להורידם למטה להעלות הנוק' בסוד וא"ו לגבי ה"א. באופן שהנלע"ד שזהו אמיתת הענין שיהיו סדר הכריעות והזקיפות כולם סדר אחד להם. וכן סדרו מסדרי סידור תפלות שב"ק,

והדברים נאותים יותר.

גם בענין כריעה וזקיפה דראש, הג' כריעות וזקיפות האחרונות כתוב בסידורים גדול וקטן להמשיך ג"ר חב"ד לחב"ד דז"א ולדחות הו"ק לו"ק. וזה שינוי מכריעת הראש וזקיפת הראש דתחלת ברכת אבות ששם כתוב להמשיך החב"ד לחכמה ומשם לבינה ומשם לת"ת ומשם למלכות, שזהו מ"ש הז"ל בסוד היו"ד לגבי ה"א, שכתחלה לוקחם אות יו"ד שהוא החכמה שבו ומשם ניתנים לבינה שבו הנק' ה', ולא כן סידרו בג' כריעות וזקיפות הראש האחרונים, ולמה יהיה שינוי זה מכריעה וזקיפה ראשונה דברכת אבות. ובסדר תפלת שב"ק כתוב כל סדר הכריעות והזקיפות כשזה והוא הנכון.

אמנם צ"ל שאחר שירדו אלו החב"ד מבינה

כג. שד"ה: לא ידעתי מהיכן הביא שאחור דפנים באים בק"ש שמוחין דאו"פ דפנים אנחנו מבררים באהבה (מכת"י).

להמשיך או"פ דפנים ואו"פ דאחור דחכמה לחב"ד חג"ת בכריעת הגוף ובכריעת הראש ע"ס הגו'. ולמה השנוי הזה מבחול, שבחול נכנס קו ימין בברכת מגן אברהם, ובגבורות קו שמאל דאו"פ דפנים דחכמה, ובקדושת ה' קו האמצעי. וכאן הג' קוים נכנסים בברכת מגן אברהם. ואעפ"י שבשב"ק לא יש י"ג אמצעיות ויורדין עד סוף הקו, מה שאין כן בחול כגודע, מכל מקום היה מן הראוי שיכנס קו ימין דאו"פ דפנים דחכמה בברכת מגן אברהם ע"ס הקו ההוא ובגבורות

לכוין בהכנסת קו שמאל ע"ס הקו ההוא ובקדושת ה' קו האמצעי ע"ס הקו ההוא, שלא נצטרך לחלק בדברי הרב ז"ל ולומר שמ"ש בספר עולת תמיד והביאו הרש"ש ז"ל בהגהות ספר הכוונות, הוא דוקא לחול, ולא בכל התפלות דכל הזמנים. ובסידור כרך גדול בגבורות ובקדושת ה' שם כתוב בשב"ק כמו בחול ממש, וכן סידרתי אני לעצמי סדר מוסף ר"ח כמו שכתבתי הואיל ולא יש בו אמצעיות כמו בתפלות שב"ק, וא"ש את"ם וה' יכפר בעדי.

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

מלוויר בשניכם אלכיס הויכ בשילוב וכן בזוג נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר מלוויר בשניכם הויכ אכויכ בשילוב שכוה זווג חילון יעו"ש וז"ל מהו כוגת סדר זה דממ"ג קשב אס כוה כלל משני זווגים חילון ופנימי נמה צאו"א וישסו"ת זר"ן ויעו"ר לא ל"יר שני סוגים ואס הוה רק זווג אחד שכך יש לומר דהכ"א מייכי בזווג הפנימי כנעשה ע"י דזווג החילון אינו שייך כלן וכוה נעשה מאליו תדיר שלא ע"י כנודע וכבר נרמז צחיצת שמע קשב יותר א"כ למה גבי א"א מלוויר הויכ אכויכ וכן בזר"ן ויעו"ר הויכ אדני שכוה זווג חילון היע"א :

תשובה תיקון חו"צ חו"ג דכתר דזר"ן
איגרת החכמה
 חו"צ 1234567

כנתקן בכל העמידה זווגם עתה צש"ש ער"י עתיק ונוקי סס ג"ר שצכתר וע"כ ל"יר זווג פנימי וא"א ונוקי שכם ר"ק שצכתר ע"כ ל"יר זווג חילון וא"א וישסו"ת לא חילק צנייכס יען שזווגם אלכיס הויכ וכמ"ש צשככ"ו (דל"ה ע"א) וכבר כי צשככ"ו לעיל (דל"ז ע"ד) ח"ל כשחכוין צשם אלכיס וכויה חכוין להצרס ער"י איל"הויהם כי הגזרות שנקראים אלכיס מקדומים ומתחילים לעלות חתנה צכוד מ"ן ואח"כ יורדין כחסדים שכם ככויות צכוד מ"ד ע"כ וע"ד זה צכל מקום שימלא זווג דאלכיס הויכ לריך לשלצם כנז' חז"ן ויעו"ר שלייר צשניכס הויכ אדנות מפני שכוה סוד חיבור זר"ן כמו צכל ככוות ולא צשציל הזווג מהכ"ג שד"כ יל"ו :

תשובה הרצ ר' סלימאן אליכו מצבל נר"י כשיצ ח"ל לריך לכתוב צסידור ולכשליר צעתיק וכו' ושארית המוחין דחצ"ד חג"ת נכ"י דעיבור ויניקס ומוחין דלח' ופניס דחילון ודפנימויות לכמשיכס לחצ"ד שכם חו"א וישסו"ת ולצנות אותס ולתקן אותס וי"ד"ז ימשך חלק הזר"ן ויעו"ר ויכוין לצנותם ולתקנם צכללות וכן מוכה מדצרי הרש"ש צבקדמת רחב"ג (ד"ט ע"ד) כיעו"ש וכן ס"ל להכ" :
 כחסיד מכר"א ענתצו זלוקיל עכ"ד :

ושאלתי ע"י להכ"ג שד"כ יל"ו והשיצ ג"כ כנז' שלריך לכוין לזווג חו"צ חו"ג דכתר וע"י זווגם סס צוניס ומתקנים לחצ"ד שכם חו"א וישסו"ת ככל כנז"ל ר"ל כמשכת המוחין ודחיות כקטנות עד היסוד ושאר כפרטים. ואח"כ יכוין לזווג חצ"ד שכם חו"א וישסו"ת וע"י זווגם סס מתקנים וצוניס לחג"ת נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר ככל כנז"ל ר"ל כמשכת המוחין ודחיות כקטנות עד היסוד ושאר כפרטים. וכל צניון ותיקן חצ"ד וחג"ת נכ"י כוה עתה צש"ש כי מה שנתקן צכללות כעמידה כוה רק לכתר שכם שרשי המוחין ועתה נתקנים חצ"ד ור"ק שכל פרלוף נתקן ע"י פרלוף שעליו דוקא ככתר מתקן חצ"ד. וחצ"ד מתקנים ו"ק עכד"ק וכויע"א :

א"ה עיין צטעס השנוויים כנז' צספר פתח עינים (דמ"ז ע"א) מ"ש צזכ צאורך וכצ"א מסידור פדיון נפש להרש"ש זיע"א שסידר אכויכ וכויה, הויכ ואכויכ צכתה, אח"כ אלכיס וכויה, הויכ ואלכיס צהצ"ד, אח"כ אדני הויכ, הויכ ואדני צז"ת ע"כ יעוש"צ וכויע"א :

קט) שאלה כתוב צשככ"ו (דל"ז ע"ג) ח"ל אחר שכבר נעשה צחיצת כחיצוק וסנשיקין צצרכות שקדמו כנז' לח מתפורר היסוד להתאצר צנוקי וכ"י ע"כ לפי"ז ח"ל

קנה) שאלה מ"ש צסידור צזווגים דש"ש לזווג חו"צ חו"ג דכתר שכם עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולכמשך טיפת ככאעס וכ"ו ולצבר כקטנות שניסוד דז"א וכ"ו ונדחים כי אלכיס דקטנות לראש כצריאלה ואח"כ יכוין צזווגים דחצ"ד שכם חו"א וישסו"ת ככל כנז"ל וכער"י צחג"ת נכ"י שכם חו"צ

קצח) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ב ע"ב]
 וז"ל נמלא כי אז צווג
 הכוא נכנסין צרחל גי יסודותי יסוד דאבא
 ויסוד דאימא ויסוד דז"א, המלביש את שניכם
 צחוכו ע"כ ל"ל הלא נודע שיסוד דאימא צחוכ
 דז"א כי הוא יסוד נוקי קל"ר ואינו מגיע עד
 יסוד דז"א וכיבי קאמר יסוד דז"א מלביש לשני
 היסודות דז"א גם ל"ל דאיך נכנס יסוד דאימא
 צרחל כיון שסיומו צחוכ דז"א למעלה מכתר
 דרחל היע"א :

תשובה עיין ציפה טעם לשכ"ו [ד"ב
 דעמידה אות נו"ו] שנגש מה
 ותירך וז"ל ואל"כ שיסוד דאימא מסתוים צחוכ
 דז"א ואינה מגעת עד היסוד מי"ג כבר נודע
 שכן כהו"ג בליאחם לוקחים התלכשות מיסוד
 דאימא יחס עשר לציסוס דאחיב עשר דמים
 וגם יסוד דאבא עלמו צחפפשותו מהחזה
 וגמטה לוקח התלכשות מיסוד דאימא ומכל אלו
 הצחינות שייך נומר שגם יסוד דאימא נכנס
 עמהם עכ"ל ועיין ע"ה שכ"ט פ"ה ושנ"ד פ"ה
 וכיע"א :

קטן) שאלה כהוב צסודור צחינת ברוך
 הוא וברוך שמו יכוין
 שאחיב שכוא אימא מנצבת לס"ג שכוא אבא
 ודני שכוא נוקי מלצפת למ"ה שכוא ז"א ע"כ
 ושם לייך קודם אחיב ואח"כ הויב דס"ג ואח"כ
 דני ואח"כ הויב דמ"ה ולריך לפי שכונתו שהא"י
 מלביש לשני אימא לאבא ונוקי לז"א, וקשה
 דצנכר שלום [דמ"ו ע"ב] צהגות לשכ"ו כי
 וז"ל ללע"ד ש"ל כך צמילת צרוך תכוין אל
 שם אחיב דיודין המלוצש צסם הויב דס"ג
 וכך היא ניסחה שכ"ו ימן ועיין לעיל סוף
 דרוש ה"י מדכופי התפילין שורש כוגף זו עכ"ד
 וצדכופי התפילין [ד"ח ע"א] מצואר כן וז"ל
 ופגד אחיב דיודין שצמות חכמה יש שם הויב
 דס"ג שיש בו גי יודין כמו שיש גי יודין צסם
 אחיב דיודין ואז הוויב היא צז"ת שצחכמה
 זאת ונעשית מלצוש אל שם אחיב דיודין כנז'
 כי הוא נשמה אליו לפי שכוא צחינת ג"ר
 שבה ע"כ כרי מפורש כמ"ש צנכר שלום שאחיב
 היא מלוצשת הוך כס"ג ולא מלצשת עליו וכוא
 היפך מ"ש צסודור שאחיב מלצפת לס"ג ועוד

יולא שכווג דשים שלום הוא לצחינת נוקי
 שצב נעשה לה צחינת החיצוק והכשיקין
 וקשה דל"כ חינו צנוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צב צב החיצוק והכשיקין שודע שחיצוק
 והכשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינכ יחו"ג לה מלינו עניין החיצוק והכשיקין
 אליב אי"כ איך צשי"ש מכונים לצווג כל
 הצחינות דגתר ודחצ"ד ודריק כיון שלא קדם
 לבס עניין החיצוק והכשיקין היע"א :

תשובה כן אמת שחיצוק והכשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שצכתר היא
 מחתמת הוחמה צצינה וצחו"ג ככל הצחינות
 שנטשו צב תיקון אטצ"ה וחיצוק והכשיקין
 ומוחין דא"י ונעשה צהם ככל מה שנעשה
 צחכמה דכתר וע"כ צשי"ש מזדווגים כל די
 צחינות חו"צ חו"ג דכתר ונמשך לנוקי שכוא
 יעו"ר שצכס ואח"כ ממשיכין שארית המוחין
 לחצ"ד שחס אר"א ויבכו"ת ואח"כ לוי"ק שחס
 זרין ויעו"ר ככל ע"ד הנז' וכן הצווגים יהיו
 צשיה צכל אחד ואחד מהכ"ג שד"ה יל"ו :

זקן) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ה ע"א]
 וז"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הצווג הוא דיעקצ עם רהל עכ"ז
 יש עוד צווג אחר ג"כ והוא צווג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמטולם לא מלינו צשי"ש צווג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרצא מפוי צסדר הצווגים צהקדמת
 סודור כרש"ש שצשחרית דחול לאה וישראל
 הם אב"א אבל צווג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

תשובה איך נראה לפרש שצשי"ש דשחרית
 יש צי צווגים שלעולם הצווג דשי"ש
 דשחרית הוא דיעו"ר דיקא חווג דישראל ונאה
 כנעשה צאמירת ויעבור אינו עניין לכאן
 דכתם הוא צווג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שמי"ש עוד יש צווג אחר
 דישראל ולאה כונתו על צווג כנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שבוה מפנין
 צווג דשחרית, צווג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים אמצעים, מהכ"ג שד"ה יל"ו :

סידור תפלה לדרש"ש

אֱהִיָּה
יְהוָה

נִסִּי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי
אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד | דקס"א

ועתה נחמטטה וירדה הטוק עד כנגד היסוד דז"א.

נִסִּי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי דְאַחֲרֵי

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יוד | דקס"א

ג' כלי גבורה דז"א

ג' כלי ת"ס דז"א

ג'. כלי חסד דז"א

אלף אלף למד אלף למד
הי אלף למד הי יוד
אלף למד הי יוד מס
יְהוָה

יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה
יהוה

אל אל אלו אלוה
לו ו
אלף למד

יכוין להמשיך הארת הנז"ק דאחור דאחור דאחור דפנים דצינה דכתר
לחצ"ד חג"ת דצינה דכתר דצינה דרחל שהיא ה' אחרונה ולהעלותה עד היסוד
דפרלוק הנז' דז"א.

ו"ק דאחור דאחור דאחור דפנים דצינה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יוד | דקס"א

לחצר י"ה דמוחין עם ו"ה
יְהוָה

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ן יו"ן זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"ן יו"ן
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעייין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד הי יוד ויו הי הי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

איהיה יהיה

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),
ואבא ממושיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים].

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

איהיה יהיה

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מְלִךְ

מלכות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוּה	יְהוּה	יְהוּה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוּה יְהוּה יְהוּה
יְהוּה יְהוּה יְהוּה
יְהוּה יְהוּה יְהוּה

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע' פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע' שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◊ ע' שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בבא"י.

כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע' תיבת באהבה.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים אח' דפנים פנים דאח'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד ממ

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

ומושיע

[עה:]

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים דפנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכות ליסוד

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוּה
יְהוּה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וּיּוֹד וּמֵם וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי
אֵלֶּף וּיּוֹד וּמֵם וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי
אֵלֶּף וּיּוֹד וּמֵם וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי

ג' כלי חכמה דנוק'

יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף
יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף
יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף

ג' כלי דעת דנוקבא

יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף
יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף
יּוֹד וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף וְאֵלֶּף

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָד הַיְיָ וַיְיָ הַיְיָ

פנים דאחור

אֱהִיָּה וְיְהוָה

יְהוָה וְיְהוָה

יְוָד הַיְיָ וַיְיָ הַיְיָ

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָד הַיְיָ וַיְיָ הַיְיָ

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה וְיְהוָה

יְהוָה וְיְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה וְיְהוָה

יְהוָה וְיְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד

אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הַיְיָ יוֹד מִמֶּ

צְבֹאוֹת

הַשָּׁתֵּפֵא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלַּת יוֹד

שְׂדֵי

שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ובמקוֹ

[עו:]

להמשיך^(ו) [ב] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[ב] חב"ד דנוק',
ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יוד הא הא הא וואו, יוד הא הא וואו,
יוד הא הא וואו, יוד הא הא וואו, יוד
הא הא וואו, יוד הא הא וואו, יוד

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יוד הא הא וואו

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יוד הא הא וואו

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יוד הא הא וואו

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בוכוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אלף ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו
או יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו
א, או יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

ג' כלי חכמה דנוקבא

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו
יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה
י, יוד ו, יוד ו, יוד ו, יוד ו, יוד ו, יוד ו

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד, יִוְד
יִוְד, יִוְד הַה, יִוְד הַה וו, יִוְד הַה וו הַה
יִוְד, יִוְד הַא, יִוְד הַא וַא, יִוְד הַא וַא הַא

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְשֵׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשְׁתַּפְּאֵה

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

לדחות הנה"י לנה"י דנוק'

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוְד הִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הִי וַיִּן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַד' להוריד ה' ראשונה דהוי"ה להעלות ד' דאדנ"י

Ⓞ להמשיך הוי"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

אֱוֵהוּיְוָהוּ אֱוֵהוּיְוָהוּ
יְוֵהוּוּוָהוּ יְוֵהוּוּוָהוּ

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֵלֶּף, אֵלֶּף הָא, אֵלֶּף הָא יוֹד,
אֵלֶּף וְהָא יוֹד וְהָא
אֵלֶּף וְהָא יוֹד וְהָא
אֱוֵהוּיְוָהוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוָד הַי' וְיָוּן הַי'
יְוָד הַי' וְאָוּן הַי'
יְוָד הַי' וְוָו הַי'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הַי' וְאָוּן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הָא וְאָוּן הָא

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֵהוּיְוָהוּ אֱוֵהוּיְוָהוּ
יְוֵהוּוּוָהוּ יְוֵהוּוּוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הַי',
אֵלֶּף לְמוֹד הַי' יוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הַי' יוֹד מִם
יְוֵהוּוּוָהוּ

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָד הָא וְאָוּן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֵהוּוּוָהוּ

ג' כלי חסד דז"א
א, אֵל, אֵלּוּ, אֵלּוּה
אֵלּוּה
אֵלֶּף לְמוֹד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג כמודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִי וְוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ הִי
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי,
אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
יְיָ יְהוּה

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְיָ יְהוּה

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵינוּ

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

הה להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי' ויו הי'
יוד הי' ואו הי'
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י' יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלית"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במס
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמו המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הגז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא איהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א איהני א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניהי שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהיה צבב צבב צבב</p>
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לחב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנזכר כדי להעלותם,
ולכלול כחב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הוי"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוהיה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוהויהו אוהויהו
יהוהויהו יהוהויהו

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
י"ה
אלף, אלף למד, אלף למד ה"י,
אלף למד ה"י יוד, אלף למד ה"י יוד במם
יהוה

אוהויהו אוהויהו
יהוהויהו יהוהויהו

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבני דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב</p>	<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב</p>	<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב</p>
--	--	--

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולזהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החזיה [דב"ש דת"ת דז"א]

ולזהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
וְיָ הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְיָ הִי וְאֵן הָא
יְיָ הִי וְאֵן הָא
יְיָ הִי וְאֵן הָא

שורש בינה דכתר

ולזהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דז"א

<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאֵן הִי דס"ג</p>	<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ יְוֵהוּוֹהוּ וְאֵן הִי דס"ג</p>	<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאֵן הִי דס"ג</p>
---	---	---

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
א-ה-י-ה

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י-ה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
י-ה-ו-ה

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
י-ה-ו-ה

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנז' [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דו"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זו"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הה. להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהו יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי הוד דז"א אֱהִיָּהּ א צבאו צבאות אורת	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי יסוד דז"א יְהוָה שׁוֹן, שׁוֹן דל"ת, שׁוֹן דל"ת יוד שׁוֹן דל"ת יוד	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי נצח דז"א יְהוָה צ צב צבא צבא
--	---	--

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנו"א^(*)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב חב"ד דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב
---	--	---

^(*) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב חג"ת דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
---	--	---

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב נה"י דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
---	--	---

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו"י והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.

ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֹדֵהִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֹדֵהִי וְאֵן הָאֵל
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהֵא וְאֵן הָאֵל

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'.

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה'** (זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהִי דס"ג

יְוֹדֵהִי דס"ג

יְוֹדֵהִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

ג' כלי דעת דז"א

ג' כלי חכמה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

יְוֹדֵהִי וְיָן הִי
יְוֹדֵהִי וְאֵן הִי
יְוֹדֵהֵא וְוֵהֵא

יְוֹדֵהִי וְאֵן הָאֵל
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהֵא וְאֵן הָאֵל

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

וְאֵן הִי דס"ג

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

ג' כלי ת"ת דז"א

ג' כלי חסד דז"א

יְיָ
אֱלֹהֵי לְמוֹד, אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי,
אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד, אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְיָ יְיָ

יְוֹדֵהֵא וְאֵן הָאֵל
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְיָ יְהוָה

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות חג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.

[להעלות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל'] די"ס דכתר [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.

גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מלכויות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אברהם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת דו"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

עטרת היסוד

←	סיום ז"א
---	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשנת להמשך המוחין דכתיב היה מטבול אחזת החלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רטון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אהר"ד שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכיין בלוחות המנהג כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אחת המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדרגה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אחת מדרגה של אותו יום כי אין כל מדרגה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אחת ונכון הדבר בשאר ימות הקנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אהר"ד אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל עוד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המוחין דכתיב מא"ל עוד אחר סביביל שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שכתיב דיטס"ס ודוא"ל ודוא"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המוחין דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשך המוחין דפנים מ"ס"ס ומא"ל ושאר"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל ז"ל וזו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המוחין הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המוחין ולריך שיקבל כל המוחין דלחור לכן יטין להמשך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המוחין דעשרה פלוקי ז"ל דבין לפ"כ כתיב דפרטוק הבשר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המוחין הראויים אליו יחידה דחידה ולהמשך השאר לתכמה דכתיב במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך כינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרטוק הכתיב דרחל בעשר חיצות זכרתי :

ועי' השומר מסתלקים המוחין מהטוק' ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמכר בבוטות השופר ונמשכן מוחין דפנים ומתפשטים המוחין דוא"ל דלחור דפרטוקי לחור דוא"ל מתקום שהו ומוחין אחרים דפנים דפרטוקי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פלוקי כתיב דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפנים דוא"ל ונגמר ונמלאו פלוקי כתיב דרחל אחר השופר י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחור הכתיב ח' מתקוקים כפנים דכתיב. וביום ב' חן מכוונה החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרטוקי כתיב דלחור דרחל ולהתלותם עם המוחין דלחור דוא"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין דפנים מתקוקים מזוונט ולהמשכם עם המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור דוא"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמוחין חדשים גם ימים לפנים ולחור דפרטוקי כתיב דלחור דרחל מהטי ימשך שם גבורות קשות ושם מתקוקים דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לפנים ולחור דפרטוקי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד בונה החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המוחין דפנים שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שם הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרטוקי כתיב דפנים דרחל וביחודי דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין חדשים מתקוקים מזוונט ולחור להמשך ב' בחי' המוחין הנכבד לחור ופנים דעשרה פלוקי דפנים דוא"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרטוקי כתיב דפנים דרחל ומן הכתיב הנכבד ימשך שם גבורות קשות ושם מתקוקים דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופנים דפרטוקי חכמה דפנים דרחל :

ונמצא כי כשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מוחין ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרטוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפ"ס לחור דפרטוקי חכמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עמ"ל בחילוניות. אלו שמתקוקים עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשך עשרה גבורות דבינה דעתה ותג"ח והם כפילות מן לחור ופנים דפרטוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופנים דפרטוקי כינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות דכתיב ט' :
 ובמלות

דגרות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחילוניות אלא שמתקוק כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצותו כ"י חין לכלן קודם אלא שמתקוק עשרה :
 17

ועתה מוחין לבינות וגבורות דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלם לאימא שהם מ"ה וצ"ן לצ"ן מלובקים צפר' נה"י בלחש: לבינה לתבונה בחזרה: לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם בי' ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות בלחש: דפר' בינה לבינה דניעקב ורחל בחזרה: דפר' חכמה וכתר לבינה דניעקב ורחל ומתפשטים בסדר הזה כחצ"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ץ דת"ת ונהי"ס בי' ספירות דניעקב ורחל

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

י יה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה אה
יה יה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

י יה
ליסוד ומלכות ללאה

צ"ץ דת"ת
יה יה
וה וה
יהו יהוה

חו"צ חו"ג לבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"צ חו"ג לגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה וואו

חו"צ חו"ג לחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי וואו
אלף הא וואו
אלף הי וו

חו"צ חו"ג לחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר לנוק'
יוד הא וואו יהוה
יוד, יוד הא, יוד הא וואו, יוד הא וואו הה
י ירה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שיין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

או

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

או

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו זים

אכור טם

ג' כלי סוד לנוק'

אלו זים

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. []

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלפי"ן

כ"ב אותיות ומנלפ"ך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלדני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלדני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

סידור תשובות הנהר *בני צב* *אזכרה* *ע"פ* *נ"ב*

[*כוונת התפילין שייכת רק בל"ח דשחרית] יכוין כי מזווג דע"ב וקס"א העולים כמס' זכור מזכרנו דלוי"מ דלוי"א ילאו המקיפים העליונים דחב"ד דלוי"א ויכדו דרך תמישים שערי בינה מס' נו"ן דזכרנו ונתלבשו בת"ת דלוי"א המולבש בכתר דז"א והיו לתפילין דחב"ד העליונים שהם שקשו המוחין שבכתר דז"א. *(מ"ב יח"ב ב)*

כתר דכתר *זכור*
ג' ע"ב וקס"א ונו"ן
זכרנו
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

עתה יכוין להשאיר רשימו של כל האורות הנז' שהם הז' גבורות דז' מלכויות דכתב"ד ח"ג וק"ע דת"ת שהם מס' ו' רבועי היות וב' נתחים ראשונים ממס' רבוע הויה שבת"ת עם מלכויות דמוחי' עם הגרנח"י שבהם שהם ו' היות מנקודות וי"ה דחולס **בי' ספירות דל"ה ועי"ז ננסרת ל"ה כולה דל"ח דל"ח דפנימיות מספי' הגז' דז"א.** *ב"ב*
ועתה יכוין להמשיך כל הו' גבורות וק"ע דת"ת מלאה לכתר דכתר דנקודת אח' דל"ח דפנימיות דר"ח. וגם להמשיך לכתר הגז' דנוק' חלק מגבורות דגופא דז"א מב' שלישי הת"ת שהם זה בני' חולס וב' נתחים אחרונים ולנסור אותו משני שלישי הת"ת דז"א וכעל"ז בי' תיבות הגז'.

אֱהִיָּה
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה **אֱהִיָּה**
יְהוָה **יְהוָה**

י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֵה **אֵה**
יֵה **יֵה**

י יה

אֱהִיָּה
יְהוָה

י יה יהו יהוה

מגופא דז"א
מב"ש דת"ת

יְהוָה
יְהוָה

יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הוה
יוד הא ואו הוה
יוד הא ואו הוה
י יהו יהוה

ולנסור כתר דכתר דנוק' *(א)*

(א)

אזכרה *ע"פ* *נ"ב*

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק'; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה 4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ה)

כתר

כתר

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חכמה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חסד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חזה דנוק'

ת"ת

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חזה דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

נצח

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

מלכות

סיום נוק'

עטרת היסוד

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בג' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקיים). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה להרש"ש

עב

לג' כלי צינה	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא יוד הא אלף הא יוד	הי ויו הי יוד	הא וואו הא יוד
אלף הא יוד הא אלף הא יוד	הי וואו הי יוד	הא וואו יהוה יוד
ה יוד הא אלף הא יוד	הה וו הה יוד	הא וואו הא יוד

להמשיך הבינות וגבורות דיסוס"ת המלוכשים צנה"י דתבו' עס הנרנח" עס המלכות דכתר ד"ס שהס' י' ריבועים דהויזת פשוטות דחכמה דכתר דצינה דז"א תוך ללא ורחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	י יה יהו יהוה	אֱהִיָּה
----------	---------------	----------

יְהוָה		יְהוָה
--------	--	--------

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
----------	--	----------

יְהוָה	יוד הא וואו הה	יְהוָה
--------	----------------	--------

אֱהִיָּה	יוד יוד הא יוד	אֱהִיָּה
----------	----------------	----------

יְהוָה	הא וואו יוד הא	יְהוָה
--------	----------------	--------

י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה
---------------	---------------	---------------

מוח צינה

מוח חכמה

אלף הי יוד		יוד הי ויו
------------	--	------------

אלף הי יוד		יוד הי וואו
------------	--	-------------

אלף הא יוד		יוד הא וואו
------------	--	-------------

אלף הה יוד		יוד הה וו
------------	--	-----------

ג' כלי צינה דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה	הה וו הה	יוד הא וואו
---------------	----------	-------------

ה י ה י	הא יוד	יוד הא וואו
---------	--------	-------------

א אה אהי אהיה	הה וו הה	יוד הא וואו
---------------	----------	-------------

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

גבורות

חסדים

אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הו וואו

אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הו וו וואו

לעת דוקבא

יהו וו יהו וו יהו וו יהו וו
יהו וו יהו וו יהו וו יהו וו

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

מוט בינס

מוט חכמה

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

יוד הי ויו
יוד הי וואו
יוד הא וואו
יוד הה וו

לגבורה דוקבא

לחסד דוקבא

אלף למד
אלף אלף למד
אל

אלהים
אנדטום

חסדים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יֵיְהוּ יְהוּ יְהוּ

גבורות

הפארת

חסדים

אלה	הי	ונו	אלה	למד	הי	יוד	מם	הי	ונו	אלה	הי	ונו
אלה	הה	ונו	אלה	עבאות	הה	ונו		הה	ונו	אלה	הה	ונו
אלה	הה	ונו	אלה	השתפא	הה	ונו		הה	ונו	אלה	הה	ונו
אלה	הה	ונו	אלה		הה	ונו		הה	ונו	אלה	הה	ונו

אֱלֹהִים	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָהנוּ	יְהוָהנוּ	יְהוָה
יֵיְהוּ	יֵיְהוּ	יֵיְהוּ	יֵיְהוּ

מזח	בינה	גבורות	חסדים	מזח	חכמה
אלה	הי	ונו	אלה	הי	ונו
אלה	הה	ונו	אלה	הה	ונו
אלה	הה	ונו	אלה	הה	ונו
אלה	הה	ונו	אלה	הה	ונו

סוד לנוקבא
אלהים
אל אלה
אלהים
במוכן

יסוד לנוקבא
שין דלת יוד
ש שד שדי

נלח לנוקבא
אל
אל
בם

אֱלֹהִים
יְהוָה
יֵיְהוּ יְהוּ יְהוּ
מלכות לנוקבא
אלה דלת גון יוד
אדני
א אד אדג אדני

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ ד"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק אר"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאר"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיסו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

	אָהִיָּה		אָהִיָּה		אָהִיָּה
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה
אָהִיָּה	אָהִיָּה אָהִיָּה	יוד הי ויו הי	אָהִיָּה	יוד הי ויו הי	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה	יוד הי ויו הי	יְהוָה

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הגדולה דהק"ק
 סקילה יא א יוד ה' ו' ו' ה' י
 כשבת דמל לנ"ק לז"א דבניאה ' לז"א
 ולבדר מהיכל ק"ק הנז' בירורי כלים ואורות לרפ"ח
 הרג ונ"י יוד הא ואוהא
 וחנק היה יוד היה ווהה

רפ"ח ראח"ופ רפנים

יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יהוה יוד הא ואוהא
 ירה ירהו ירהוה

ולהעלותם עם נשמתו עד ה"א לז"א ' ואזי יכוין להעלותם עם ב' כלמי המוחין לראח"ופ
 לז"א דפרכו חכמה דכתר לבינה לז"א ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיורוי
 הנז' ועם נשמת יסוד לז"א ע"ג רישא לז"א "

ואזי יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו לב' כלמי המז' דא"ופ לז"א הנז' דיספ"ת השומרים
 ע"ג רישא לז"א שאח כל הכלם דב"ן דמ"ה וכ"ן דב"ן דתבונה שבו נתלכשו הבינות והגבו'
 דיספ"ת בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנז' דתבונה עם הנרנחי שהם ההי"ות המנקדו תיק עשר פרצ"ג
 ד"ס דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונששים פרכו אחד ונגללים כשיעור כל קומת ז"א ' ויכוין
 להמשיך לנ"ק הארה ה"ס עליונות דחב"ד דחג"ת לז"א "

בישבויעות להס דסחרית דיספ"ת חזרה לא"א שלאין להס דמנפ"ה דנ"ה ואג"ת ובינה
 דכתר דבר' חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר

חז"ן דחמ"ו

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנדר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' וע"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלים, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באדר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלים תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלים צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלים, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלים הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

סגור דלתי בטני כי שני דלתות רחמה הם מזויירות בליור חיבור מס סתומה כזה **ו** והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמען שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען שכל בחי' המל' נקרא שם כנוודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בזיא ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיא גואל כו' וזכור כו' אמנם אמר למטן שמו בלבד ומה שזרדי-לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למטן שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחריו דהויה דיודין וקס"א פנים דאיהו דיודין לפי שיעקב נמשך מיסוד דאבא ע"י יסוד דאימא שה"ם קפ"ד וקס"א הגו' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד) : **באהבה** (ה) הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחר בראשית עמ' ז"א ונריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמש"מ בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתחס אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנוודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אללנו בדרוש התפילה ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי' אז שינה והתעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה פכ"י בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום רייה הוא רמז אל בריאת העולם בחתי' האל'י ובתחיל' בריאת המוחין בזיא אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגסרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתקן' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבבריאה הטעם הוא לפי שעי' העלאת מין משם עד למעלה באימא אשר באני' נמשכים אותם המוחין וכו' אל וז"ו והנה כדי להבאיש פכ"פ לריך להעלות מין אחרים וסבר ידעת כי כל העלאת מין הוא לזורך הוונג ופעם הראשונה שבק"ש היה לזורך זיוג או"א לתת מוחין לזו"ג בהיותם אחר באחור ועתה לריכין מין אחר' לזורך זיוג או"א פכ"י כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הוונג הגרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מין (ו) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסהם בזיא אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות' הוא כי אימא מסתלקת מחוץ ז"א ומזדוונג עם אבא כדי להוליד מוחין אחרים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א וז"ס ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדונו והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א ככל שיעור קומת ז"א ממש שזה צווה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגו' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי ז"א עומד' נלפת ורחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלאה ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לאה ורחל שתיקן ונעשות פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת ז"א. והנה לזורך ענין הנסירה הו' לריך בהכרח העלאת מין פעם אחרת כנוכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבבריאה בסוד ואוקן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלף שהיכל אהבה שהיה

בק"ש היה היכל אהב' שבבריאה' שהוא היכל חמישי מתחל לעילא אבל היכל אהבה לזורך מין אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבבריאה אשר שם עומדים אי"א ואוי"א דבריאה וכמו שבז"א למטה שבבריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבזיא הכוללין כל י"ם דז"א כנוודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכל' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן ההיכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם ההיכלות של יולר דחפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דאבא דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאה וכולם הם בסוד שבטה ושבטה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הו' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בזיא דבריאה וגם ז' היכלות האלה עלמז הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ו' היכלין מתחל לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין אחר' בתוכו וז"ס ו"ו כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבזיא יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המין האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופשט הלשון הוא כך למטן שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ס באהבה כי ע"י העלאת מין היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מין עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלא עד שתייה היא שוה כמוהו אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונות תכוין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א (ז) הלאו יספיק לשמול לישאר בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחי' נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתחילה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיעי ומגן כמו שנבאר. ודע כי אני מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלא אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם א' ובר'. בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מברכין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימא ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יוכן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ג או לריכין שניה' לעלות בסוד מין אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו עולה בסוד מין והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי' אל ז"א וכונתו עתה לתחס גם אל רחל (ט) ולכן ז"א לבדו עולה בסוד מין. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מין ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואינו זוכר יותר מזה. וגמזור (י) אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיעי הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם ז"א היא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחר' באחור לריכ' ליגדל בכל שיעור קומ' ז"א כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשטה' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ ונכנסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בזיא

הוא יסוד דאימא

דברות וביאורים: (א) כי ב' דלתות הם נורתם פ"ח: (ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם פ"ח: (ג) ח"ש עם הכולל: (ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה': (ה) פכ"ח משער העמידה: (ו) הורחל שפה: (ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ': (ח) פכ"ח פי"ו משער עמידה:

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלוכשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלוכשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלוכשים כשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלוכשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א בתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפי"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'